

ΤΡΕΙΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΕΝΑ ΠΛΑΝΟ

ΜΙΑ ΑΜΗΧΑΝΙΑ

ΚΑΙ

ΛΙΓΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

(Επαιξημένοι)

Λίγα λόγια για τη συλλογή

Η συλλογή περιλαμβάνει κείμενα τα οποία είχαν παρατεθεί παλιότερα στο ιστολόγιο *agisgios2.blogspot.gr* στη θεματική ενότητα: *Έμμετρα*. (1) (2)

Τα κείμενα των υπόλοιπων θεματικών ενότητων του ιστολογίου αποτελούν το περιεχόμενο άλλων συλλογών κειμένων. (3)

Οι τίτλοι των κειμένων και η σειρά παράθεσής τους σε κάθε συλλογή αντιστοιχούν, εκτός κάποιων εξαιρέσεων, στους τίτλους και την χρονολογική σειρά παράθεσής τους στο ιστολόγιο. (4)

Κατά κάποιον τρόπο οι συλλογές των κειμένων ανά θεματική ενότητα αποτελούν υποκατάστατη μορφή του ιστολογίου σε περίπτωση που αυτό διαγραφεί.

---

(1) Το ιστολόγιο δημιουργήθηκε τον Ιούλιο του 2009 και σταμάτησε να ανανεώνεται τον Ιούλιο του 2012

(2) Δεν συμπεριλαμβάνονται κείμενα τα οποία είχαν αναδημοσιευτεί από άλλα ιστολόγια.
Κρατήθηκαν μόνον όσα είχαν μεταφραστεί από ξενόγλωσσες ιστοσελίδες και κρίθηκαν σημαντικά για τη συνοχή της συλλογής.
Στα κείμενα αυτά παρατίθεται κεντρικά κάτω από τον τίτλο τους ο πρωτότυπος τίτλος και η ηλεκτρονική διεύθυνση του ξενόγλωσσου κειμένου που μεταφράστηκε.
Επίσης, δεν συμπεριλαμβάνονται οι εικόνες και τα βίντεο που υπήρχαν στα αντίστοιχα κείμενα του ιστολογίου.
Σε υποσημείωση παρατίθεται μόνο η ηλεκτρονική διεύθυνση των βίντεο στα οποία γίνεται αναφορά στο κείμενο ή κρίθηκαν οργανικά μέρη του κειμένου.

(3) Τις υπόλοιπες συλλογές κειμένων μπορεί να δεί κανείς στο

(4) Η ημερομηνία η αναγραφόμενη σε κάθε κείμενο αντιστοιχεί στην ημερομηνία δημοσίευσης του κειμένου στο ιστολόγιο.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τρεις Ιστορίες	- Τα Προσωπεία	5
	- Άλλοι Άνθρωποι	7
	- Η Όμορφη Χάνα	8
Ένα Πλάνο , Μια Αμηχανία	- Ημέρες Απίστευτης Παρακμής	9
	- Ψύχος	10
Στίχοι	I. ΖΩΗ, ΘΑΝΑΤΟΣ, ΑΝΘΡΩΠΟΙ	11
	- Ο Θάνατος, οι Θρήνοι και οι Τιμές	12
	- Οι Μεγάλοι και οι Άλλοι	13
	- Όταν ο Αυτόματος Πιλότος Σταματά	14
	- Κεντρομόλος Φυγοκεντρισμός	15
	- Τα Πράγματα δεν Πάνε Καλά - Κλείσε τα Μάτια και Κοίτα	16
	- Οι Μοναχικές Πορείες Κάποιων Ανθρώπων	17
	- Μεγάλοι και Μικροί	18
	- Η Ζωή μια Ζωγραφιά	19
	- Οι Συμπαραστάτες	21
	- e, ψ, com και gr	22
	- Οι Μεγάλοι στη Μικρή Γη	23
	- Οι Αόρατοι της Γης	25
	- Οι Πρωταγωνιστές	26
	II. ΤΑ ΜΑΝΤΕΙΑ, ΟΙ ΙΕΡΑΚΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΟΕΣΤΟΙ	27
	- Του Εικοστού Πρώτου Αιώνα η Πίστη η Επιστημονική	28
	- Η Μεγάλη Αρπαχτή	29
	- Οι Πηνελόπες και ο Μνηστήρας - Η Σύγχρονη Οδύσσεια	30
	- Το Μαντείο των Βρυξελλών	31
	- Επιστροφή στην Αρχέγονη Εποχή	32
	- Το Διεθνές Δίκτυο της «Αλ Μπάνκα»	34
	III. ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΕΣ, ΑΙΜΑ, ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΘΡΥΛΟΣ	35
	- Ω, Τι Κόσμος!	36
	- Η Μεγάλη Παραμύθα	37
	- Οι Φιέστες	40
	- Το Διάγγελμα του Αυτοκράτορα	41
	- Κραδαίνοντας το Νυστέρι	42
	- Ποιοί Είναι, Ποιός Είμαι;	43

- Άνθρωποι Θρύλος 44
- Νύχτωσε και οι Βάρβαροι ...Ήρθαν 47
- Η Λιβυκή Αντίσταση 48
- Γήινοι Εξωγήινοι 49
- Εμείς και το Παιδί 50

IV. ΤΕΧΝΟΥΡΓΗΜΑΤΑ 51

- Ο Απαρατήρητος Βιασμός 52
- Η Ευθύνη της Γνώσης 54
- Ιαπωνία - Δέος και Περίσκεψη 55
- Οι Ασήμαντοι Σημαντικοί 55

IV. ΑΠΟΡΙΕΣ 56

- Εικόνες της Ζωής 57
- Σκηνές από μια Παράσταση 58
- Των Αγριολούλουδων η Αθόρυβη, Αναίμακτη Ζωή 59
- Τα Ναυάγια της Ζωής 60
- Ο Πόνος 61

IV. ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ 62

- Μια κάποια λύσις 63
- Προεκλογική Περίοδος 64
- Η Ενδέκατη Εντολή 65

V. ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΛΙΑ 66

- Παράσταση της Ζωής 67	- Παιδί 73
- Οργανοπαίκτης 68	- Κενό 73
- Άνθρωπος 69	- Νικητές 74
- Χαμένος στο Σύμπαν 69	- Μαμά 75
- Πλάνητες 70	- Ρίζες 76
- Εγκαρτέρηση 70	- Γέλιο 76
- Πάθος 71	- Ξεφάντωμα των Μηχανών 77
- Προχώρα 71	- Ταξιδευτής 78
- Σύμπαν 71	- Περαστικός 79
- Όχημα 72	- Παίξε 80
- Όνειρο 72	
- Παιχνίδια 73	

ΙΣΤΟΡΙΕΣ

23.11.11

Τα Προσωπεία

Καθόταν σ ένα πεζούλι στη διασταύρωση δύο κεντρικών δρόμων, Ακαδημίας και Θεμιστοκλέους γωνία, κοντά στο σηματοδότη.

Έπαιζε ακορντεόν. Μπροστά του ένα χαρτόκουτο.

Ήταν γέροντας, ογδόντα και πάνω.

Φτωχικά ντυμένος και ταλαιπωρημένος.

Ήταν σούρουπο, τα μαγαζιά έκλειναν και η κίνηση στους δρόμους ήταν αυξημένη.

Το ακορντεόν μόλις που ακουγόταν.

Ήταν κι αυτό φτωχικό και ταλαιπωρημένο.

Ο γέροντας δεν ήταν απ αυτούς που συναντά κανείς στην πόλη.

Η φιγούρα του έμοιαζε να έρχεται από έναν κόσμο που έχει παρέλθει.

Ο άνθρωπος αυτός είχε κάτι ιδιαίτερο.

Το πρόσωπό του δεν ήταν όπως τα πρόσωπα των περαστικών.

Κόσμος πολύς πέρναγε από μπροστά του. Δεν σταματούσε κανείς.

Ο γέροντας σιωπηλός έπαιζε το ακορντεόν.

Δεν έμοιαζε να ήταν δεινός μουσικός.

Δεν ήταν η μουσική του που έκανε αίσθηση στον άνθρωπο αυτό.

Ήταν κάτι άλλο που δεν το συναντούσες πια συχνά.

Ο γέροντας, αν και σιωπηλός, μιλούσε.

Εξιστορούσε μια ολόκληρη ιστορία, την ιστορία της ζωής του.

Δεν μπορούσες να ξέρεις ποια ακριβώς ήταν η ιστορία αυτή, αλλά ένοιωθες ότι δεν ήταν ρηχή όπως των περισσότερων ανθρώπων.

Το μαρτυρούσε το πρόσωπο του.

Έκπληκτος, απορημένος, κοίταζε τους περαστικούς.

Κάτι φαινόταν να τον ξενίζει με τον ανέκφραστο κόσμο που έβλεπε μπροστά του.

Κόσμος πολύς πέρναγε από μπροστά του. Δεν σταματούσε κανείς.

Οι περαστικοί βιαστικοί δεν φαίνονταν να αντιλαμβάνονταν καν την παρουσία του.

Λες και ήταν άρατος γι αυτούς.

Ήταν ωχρός, κατάκοπος, απογοητευμένος, εμφανώς στερημένος πολλά στην παρούσα φάση της ζωής του.

Αλλά δισθανόσουν την πνοή πίσω από το φθαρμένο του κορμί.

Ο άνθρωπος αυτός είχε ουσία. Ήταν άνθρωπος ζωντανός.

Ήταν απ αυτούς που ζήσανε πραγματικά τη ζωή και δεν τους έζησε αυτή.
Ήταν από τους ανθρώπους που μιλάνε και μόνον με την υπόστασή τους.
Απ αυτούς που έχουν πρόσωπο και όχι προσωπείο.

Οι άνθρωποι αυτοί δεν έχουν πέραση σήμερα.
Άλλοι είναι αυτοί που θεωρούνται σημαντικοί.

Τα προσωπεία έχουν την τιμητική τους.
Όσο πιο φανταχτερά τόσο πιο σημαντικοί οι φορείς τους.

Ένας άνθρωπος χωρίς προσωπείο δεν είναι πια ορατός στον κόσμο αυτό.

Κόσμος πολύς πέρναγε από μπροστά του. Δεν σταματούσε κανείς.

29.10.11

Άλλοι άνθρωποι

Μια μεσήλικη γυναίκα καθόταν σε ένα παγκάκι σε έναν πεζόδρομο έξω από μια εκκλησία. Δίπλα της ήταν ακουμπισμένες μπλε σακούλες με τα υπάρχοντά της. Προφανώς δεν είχε στέγη.

Δεν έβλεπε το πρόσωπό της, μόνον την πλάτη της. Το παγκάκι έβλεπε στην εκκλησία.

Είχε βγει βόλτα στην πόλη και επέστρεφε από τον πεζόδρομο αυτό.

Πλησίασε τη γυναίκα και έτεινε το χέρι του να της δώσει κάποια χρήματα.
«Μου επιτρέπετε να σας κεράσω κάτι» της είπε.

Η γυναίκα γύρισε προς το μέρος του.
«Δεν χρειάζεται. Σας ευχαριστώ πολύ» του είπε.

Έσκυψε το κεφάλι κάτω, έβαλε τα λεφτά στη τσέπη και έφυγε.

Ένοιωθε περίεργα.

Το βλέμμα αυτής της γυναίκας τον συνώδευε σε όλη τη διαδρομή μέχρι το σπίτι. Και μετά που έφτασε στο σπίτι. Και μετά που έπεσε για ύπνο.

Ήθελε να κλάψει, αλλά δεν έκλαιγε.

Ήταν σαν να έκλαιγε μέσα του και δεν ήξερε γιατί.

Σίγουρα δεν έκλαιγε για τη γυναίκα αυτή.

Όταν είχε νοιώσει άβολα και είχε σκύψει το κεφάλι κάτω είχε προσέξει ότι η φούστα που φορούσε ήταν τλαιπωρημένη και λεκιασμένη.

Το ίδιο και τα πάνινα παπούτσια της.

Το βλέμμα της, όμως, ήταν τόσο καθάριο, ούτε ίχνος από κακομοιριά.

Είχε συναντήσει έναν άνθρωπο που δεν είχε τίποτα και δεν ήθελε τίποτα.

Η ευγένειά της μαρτυρούσε ότι δεν ένοιωθε να την είχε αδικήσει κανείς.

Η άρνησή της να δεχτεί τα λίγα χρήματα τον είχε κάνει να νοιώσει άβολα.

Η ευγένειά της, όμως, τον είχε κάνει να μην νοιώσει ντροπή.

Πριν κάμποσο καιρό, είχε δει έναν ηλικιωμένο να ψάχνει σε έναν κάδο σκουπιδιών.

Τον είχε πλησιάσει και του είχε τείνει το χέρι να του δώσει λίγα λεφτά να τον κεράσει έναν καφέ.

Το βλέμμα του ηλικιωμένου καθώς κοίταξε το χέρι του και στη συνέχεια ξαναστράφηκε στον κάδο χωρίς να πει λέξη τον είχε κάνει να νοιώσει ντροπή.

Ήταν ένα βλέμμα που του έλεγε πολλά.

Η γυναίκα αυτή δεν του μετέφερε την αίσθηση αυτή.

Την ευγνωμονούσε γι αυτό.

Σκεφτόταν να περάσει από κείνο το δρομάκι ξανά να δει εκείνη την πλάτη και να λειτουργηθεί έξω από την εκκλησία.

26.8.09

Η Όμορφη Χάνα

Η Χάνα! Ένα μικρό κορίτσι από το Ιράκ σε νοσοκομείο της Συρίας.
Ένα κοριτσάκι με ολοκαμμένο το κορμάκι του και το λιγοστό προσωπάκι του.

Η μητέρα της, ο πατέρας της, τα αδέρφια της, όλη η οικογένειά της κατακάηκαν από την ίδια βόμβα.

Στο ίδιο νοσοκομείο και άλλα παιδάκια με παραμορφωμένα προσωπάκια, με λαβωμένα κορμάκια.

«**Μία Χάνα έχουμε**» λέει η θεία της στο ντοκιμαντέρ: Ιράκ: η χαμένη γενιά που προβλήθηκε στο κανάλι της Βουλής.

Η θεία! Μια μεσόκοπη στωική γυναίκα που για μήνες άφησε τα παιδιά της και τον άντρα της στο Ιράκ και μένει στο νοσοκομείο στο πλευρό της Χάνα, περιμένοντας τις επόμενες εγχειρίσεις.

18 εγχειρίσεις και η Χάνα δεν μπορεί ακόμη να φορέσει παπούτσι, δεν έχει ακόμη καθόλου μαλλιά στο κεφαλάκι της.

Το κρύβει με ένα μαντήλι.

Θέλει να γίνει ξανά όμορφη λέει με στωικό βλέμμα από τα πανέμορφα ματάκια του.

Δεν αντιλαμβάνεται την ανείπωτη ομορφιά του!

Τί ομορφιά ψυχής εκπέμπεται από κείνα τα μάτια!

Πόσο με κάνουν να ντρέπομαι για τον πολιτισμό μου!

Μια γενιά χάνεται εκεί κάτω, στο Ιράκ, στην Παλαιστίνη, στο Αφγανιστάν.

Λαμπαδιάζουν άνθρωποι!

ΕΝΑ ΠΛΑΝΟ

23.10.11

Ημέρες Απίστευτης Παρακμής

Ένας άνθρωπος νεκρός, ημίγυμνος.
Με ένα βρώμικο παντελόνι, ξεκούμπωτο, κατεβασμένο κοντά στα πόδια.
Κείται στο δάπεδο ενός κρεοπωλείου μέσα σε ένα ψυγείο για κρέατα
(εικόνα [Εδώ](#)).

Εκτίθεται για φωτογραφίες σουβενίρ.
Πλήθος περνά να δει το νεκρό.
Όλοι τους με κινητό και κάμερα.
Τον αποθανατίζουν γελώντας.
Να χουν να διασκεδάζουν δείχνοντάς τον ο ένας στον άλλο.

Ο νεκρός έχει βασανιστεί, έχει σοδομιστεί πριν να δολοφονηθεί.
Έχει συρθεί ως τρόπαιο στους δρόμους της πόλης.

Όχι δεν είναι σκηνή από έργο τρόμου.

Είναι πλάνο από τα δελτία ειδήσεων των Τιβί του κόσμου.

Τι λένε όταν δείχνουν το πλάνο αυτό;
Ότι οι δυνάμεις του καλού νίκησαν το κακό.

Τι είπε η εκπρόσωπος των δυνάμεων του καλού;
Ήρθαμε, είδαμε, πέθανε!...χα, χα, χaa, χaaa, χaaaaa....

Τι είπαν την επόμενη στις εφημερίδες και τα ιστολόγια γι αυτά;
Τίποτα.

Οι λαλίστατοι αρθρογράφοι;
Οι πνευματικοί άνθρωποι;
Οι θρησκευτικοί αρχηγοί;
Οι ανθρωπιστικές οργανώσεις;
Οι «προσωπικότητες» τέλος πάντων;

Τίποτα. Πουθενά.

Έχει μέλλον αυτός ο κόσμος;

ΜΙΑ ΑΜΗΧΑΝΙΑ

22.10.11

Ψύχος

Είναι κάποιες φορές που κοιτάς τα δένδρα, τα φυτά, τα αγριολούλουδα και νοιώθεις άβολα.

Θυμάσαι ότι δεν είσαι τίποτα απ όλα αυτά.

Είσαι άνθρωπος. Έτσι σου είπαν.

Κοιτάς τον ουρανό, τη θάλασσα, τα βουνά και νοιώθεις παράξενα.

Θυμάσαι ότι δεν είσαι σαν αυτά.

Είσαι άνθρωπος. Έτσι σου είπαν.

Κοιτάς τους ανθρώπους και νοιώθεις περίεργα.

Θυμάσαι ότι είσαι όπως αυτοί.

Είσαι άνθρωπος. Έτσι σου είπαν.

Άνθρωπος. Είσαι άνθρωπος.

Τι σημαίνει αυτό;

Άνω θρώσκω όμμα, λέει το λεξικό.

Ο άνθρωπος ανορθώνεται, κοιτά ψηλά.

Κοιτάς τα δέντρα, τα φυτά, τα αγριολούλουδα και νοιώθεις άνθρωπος.

Κοιτάς τον ουρανό, τα βουνά, τη θάλασσα και νοιώθεις άνθρωπος.

Γιατί δεν τα λένε αυτά ανθρώπους;

Κοιτάς κάποιους άλλους και στρέφεις το βλέμμα κάτω.

Τους λένε ανθρώπους.

Τους κοιτάς και ντρέπεσαι που είσαι απ αυτούς που λένε ανθρώπους.

Είναι κάποιες φορές που νοιώθεις ξαφνικά ψύχος, αφόρητο ψύχος.

Θέλεις να ανοίξει η γη να σε καταπιεί να μπορέσεις να ζεσταθείς.

Νοιώθεις ψύχος, αφόρητο ψύχος να έχει ενσκήψει στη γη.

Ακούς, διαβάζεις περίεργες λέξεις.

Επανάσταση, λευτεριά και άλλες τέτοιες κουβέντες.

Και παγώνεις μην και σε προφθάσει καμιά επανάσταση σαν αυτές που κάνουν άνθρωποι σ άλλους ανθρώπους.

Νοιώθεις ψύχος, αφόρητο ψύχος.

Ακούς και διαβάζεις για πολιτισμό, παιδεία, καλά πανεπιστήμια και άλλες τέτοιες κουβέντες.

Ακούς και διαβάζεις πως αυτά θα κάνουν τον άνθρωπο να είναι άνθρωπος και σε πιάνει σύγκρυο.

Βλέπεις τι κάνουν και τι λένε αυτοί με την παιδεία από τα καλά πανεπιστήμια και τα πολιτισμένα μέρη και τουρτουρίζεις.

ΣΤΙΧΟΙ

I

Ζωή

Θάνατος

Άνθρωποι

27.1.12

Ο Θάνατος, ο Θρήνος και οι Τιμές

Λένε κλείνει ο κύκλος, ο κύκλος της ζωής
Ο άνθρωπος γεννιέται, ζει και πεθαίνει
Επιστρέφει από κει που ήρθε
Άλλοι λένε στην ανυπαρξία, άλλοι σε άλλη διάσταση ζωής
Κανείς δεν γνωρίζει, μόνον πιστεύει

Το πριν συναντά το μετά
Το πριν τη γέννηση και το μετά το θάνατο γίνονται ένα

Γεννήτορας το πριν, δάσκαλος το μετά
Η ζωή, το παιδί μαθητής, τους γεφυρώνει

Γέννηση, ζωή, θάνατος
Το ένα χωρίς το άλλο δεν υπάρχει

Γιατί να χαιρέται κανείς με το ένα και να θλίβεται με το άλλο;

Ο γεννήτορας και ο δάσκαλος διακρίσεις δεν κάνουν
Το παιδί είναι παιδί και τίποτα άλλο
Ο μαθητής είναι μαθητής και τίποτα άλλο

Άλλο το ένα παιδί και άλλο το άλλο παιδί
Να τα συγκρίνει δεν μπορεί
Δεν βαθμολογεί το μαθητή
Άλλα τα μαθήματα του ενός και άλλα του άλλου

Γιατί να ξεχωρίζει κανείς το ένα παιδί από τ άλλο;
Γιατί να τιμά τον ένα μαθητή και όχι τον άλλο;

13.2.10

Οι «Μεγάλοι» και οι Άλλοι

Περιφέρονται σ' όλο τον κόσμο και ποζάρουν
Πάντα χαμογελαστοί

Τους αρέσει η προβολή, νοιώθουν σημαντικοί
Είναι σε αποστολή, τον κόσμο λένε υπηρετούν
Άλλα λένε, άλλα εννοούν, άλλα κάνουν

Χρίστηκαν υπηρέτες κι έγιναν αφέντες
Μερικοί χωρίς κανείς να ξέρει από ποιον έχουν χριστεί
Μαζί τους κι αυτοί που απεργάζονται μόνο καταστροφή

Είναι τα αγκάθια στο δέντρο της ζωής
Σε ματώνουν και σου τραβούν την προσοχή
Είναι οι «μεγάλοι» του κόσμου που είναι τόσο μικροί

Και είναι και οι Άλλοι που δεν τους ξέρει κανείς

Όταν νοιώθουν καλά, δείχνουν καλά
Όταν νοιώθουν άσχημα, δείχνουν άσχημα
Όταν κάνουν κάτι, δεν νοιώθουν ότι είναι κάτι
Όταν μιλούν, δεν νοιώθουν ότι λένε κάτι
Όταν κινούνται νοιώθουν ότι δεν πάνε πουθενά

Όταν δεν κάνουν κάτι, είναι σε δράση
Όταν σιωπούν, τότε μιλούν
Όταν κάθονται είναι σαν να κινούνται
Προς τα που; Δεν γνωρίζουν

Είναι τα φύλλα στον κορμό του δέντρου της ζωής
που το κοσμούν και του δίνουν πνοή
Σ' αυτά οφείλουν τη ζωή ανθοί και καρποί

Είναι αυτοί που είναι πραγματικά σημαντικοί
Δεν τους αρέσει να ξεχωρίζουν, παραμένουν αφανείς

Όταν ο Αυτόματος Πιλότος Σταματά

Στη ζωή ο άνθρωπος πορεύεται με πολλά δεδομένα
Ένα απ αυτά είναι το να ζει
ο αυτόματος πιλότος τον οδηγεί και αυτός ακολουθεί

Έρχεται μια στιγμή που το δεδομένο αυτό ατονεί
Ο αυτόματος πιλότος σταματά
Πρέπει μόνος του να κουμαντάρει το σκαρί

Εγχειρίδια πτήσης δεν έχει
Μόνος του να πλοηγήσει δεν ξέρει
Σκέψεις του περνούν από το νου πολλές
Ο αυτόματος έπαθε βλάβη
άραγε γιατί αυτό να συμβεί;
Ή, ο αυτόματος έχει κι αυτός όριο ζωής
και μετά πρέπει μόνος του να πορευτεί;

Το σκαρί ανεβοκατεβαίνει, ιδρώνει να κρατηθεί
Πως γίνεται να το ισορροπήσει δεν ξέρει
Τραντάζεται, πέφτει, συνεχίζει να το παλεύει

Σκέφτεται ότι ίσως ο αυτόματος ξαναλειτουργήσει,
κάποιο ρεύμα μπορεί να του διατάραξε τη δομή
που θα πάει το ρεύμα θα εξασθενήσει
και ο αυτόματος θα ανανήψει

Αναπολεί τότε που τον οδηγούσε στα ύψη
και απολάμβανε την πτήση χωρίς καθόλου να μοχθεί
ω, πόσο θα ήθελε αυτό να ξανασυμβεί.

Μα, κάτι μέσα του αχνά του ψιθυρίζει
ότι ήρθε η ώρα μόνος του να πορευτεί
Τι έχει να φοβηθεί
και το σκαρί έχει κι αυτό όριο ζωής

Όλο αυτό του μοιάζει όπως τότε που ήταν παιδί
που μάθαινε στη ζωή όρθιος να σταθεί
και με βήμα σταθερό να προχωρεί

Μήπως αυτό εννοούσαν όταν έλεγαν
πως όταν μεγαλώνεις μικραίνεις
και γίνεσαι μικρό παιδί;

15.2.10

Κεντρομόλος Φυγοκεντρισμός

Ο εαυτός και οι άλλοι, δυο καταστάσεις
η μία χωρίς την άλλη δεν υπάρχει
δύο αντίθετες ροές στην ίδια κοίτη
η κεντρομόλος και η φυγόκεντρος ροή
στον ποταμό της ζωής

Όταν οι δυο ροές συμβαίνουν μαζί
ο ποταμός έχει απαλό παφλασμό
και είναι χάρμα οφθαλμών

Όταν υπερισχύει η μία από τις ροές
ο ποταμός γίνεται χείμαρρος ορμητικός
ή στερεύει παντελώς

Όταν στη ζωή αρχίζει και συννεφιάζει
και κατεβάζει βροχή
και ο ποταμός είναι ορμητικός
η κεντρομόλος ροή αν συνεχιστεί
μπορεί να αποβεί καταστρεπτική
ο ποταμός θα υπερχειλίσει
και η κοίτη κινδυνεύει να χαθεί

Όταν στη ζωή συννεφιάζει
και η βροχή είναι καταρράκτης
η φυγόκεντρος ροή σε κρατά σε ζωή

12.2.10

Τα Πράγματα δεν Πάνε Καλά - Κλείσε τα Μάτια και Κοίτα

Λένε τα πράγματα δεν πάνε καλά
Αλλά τότε τα πράγματα πήγαιναν καλά:

γι αυτούς που αγκομαχούσαν
γι αυτούς που τους περιφρονούσαν
γι αυτούς που κανείς δεν νοιάζονταν;

Λένε το μέλλον είναι αβέβαιο
Αλλά τότε το μέλλον ήταν βέβαιο:

γι αυτούς που τους σακάτευαν
γι αυτούς που τους βομβάρδιζαν
γι αυτούς που τους σάπιζαν;

Φοβάσαι μην τους μοιάσεις
τα υπάρχοντα μη χάσεις
Φοβάσαι μην κακοπεράσεις

Η ζωή είπαν είναι ταξίδι
το ταξίδι είναι σημαντικό
κι όχι ο προορισμός

Οι ανέσεις είναι γι αυτούς που μένουν
Οι κακουχίες γι αυτούς που ταξιδεύουν

Αυτοί που μένουν συσσωρεύουν
έχουν έγνοιες και ξαγρυπνούν

Αυτοί που ταξιδεύουν ξαλαφραίνουν
προμήθειες δεν τους βαραίνουν
έγνοιες δεν έχουν, δεν ανησυχούν
Κλείνουν τα μάτια και ξαποσταίνουν

Ταξιδιώτης χωρίς προορισμό
να φθάσει δεν αδημονεί

Κλείσε τα μάτια και κοίτα

11.2.10

Οι Μοναχικές Πορείες των Ανθρώπων

Οι τόποι έχουν ιστορία
Οι περισσότεροι άνθρωποι το ίδιο
Μερικοί άνθρωποι, όχι

Οι τόποι έχουν μουσεία, βιβλία, παραδόσεις
Οι άνθρωποι κειμήλια, αναμνήσεις, αναπολήσεις
Μερικοί άνθρωποι δεν έχουν τίποτα απ αυτά
Σπανίως θυμούνται κάτι από παλιά
Κι αυτό είναι σαν να μην τους αφορά

Οι κοινωνίες ευημερούν και δοκιμάζουν κρίσεις
Οι άνθρωποι τότε ανησυχούν
Ο κόσμος τους τρίζει, φοβούνται μην σωριαστεί

Μερικοί άνθρωποι δεν ανησυχούν
Είναι μόνιμα σε κρίση
Ο κόσμος τους δεν κινδυνεύει
Δεν έχουν δικό τους κόσμο

Δεν ξέρουν από που ήρθαν, που πηγαίνουν
Δεν γνωρίζουν
Μόνο αναμένουν
Δεν προσμένουν

Δεν σκέφτονται, δεν ονειρεύονται δεν ελπίζουν
Απλά υπάρχουν
Μιλάνε, γελάνε, κλαίνε
Λένε γι αυτό και τ άλλο
Μέσα τους είναι σιωπηλοί

Απορία και μόνο απορία όλη τους η ζωή
Ερώτημα και μόνον ερώτημα
Δεν περιμένουν απάντηση
Μόνο ερώτημα, απορία, σιωπή

6.9.11

Μεγάλοι και Μικροί

Έχεις γνωρίσει κάμποσους μεγάλους
Αυτούς που θεωρούν μεγάλους
Έχεις διαβάσει για κάμποσους μεγάλους
Αυτούς που θεωρούν μεγάλους

Τους γνώρισες, τους διάβασες
Προσπέρασες

Έχεις συναντήσει μικρούς
Αυτούς που θεωρούν μικρούς
Δεν έχεις διαβάσει γι αυτούς
Τους θεωρούν μικρούς

Δεν τους προσπέρασες
Λυπάσαι που τους έχασες

Δεν είχαν τάλαντα ξεχωριστά
Αλλά σου ζέσταναν την καρδιά
Ένωθες τι είναι να ζεις τη ζωή
και να μη σε ζει αυτή

Βλέπεις σε βίντεο ανθρώπους ξεχωριστούς
καθόλου γνωστούς
με τάλαντα ξεχωριστά

Σε συγκινούν
Όχι για τα τάλαντα τα μοναδικά
Για την ψυχή που τα κουβαλά

Μελαγχολείς
Σου θυμίζουν ότι δεν ζεις εσύ τη ζωή
σε ζει αυτή

25.2.10

Η Ζωή μια Ζωγραφιά

Παλέτα με χρώματα κρατάς
και επιχειρείς στον καμβά της ζωής

Φιγούρες εμφανίζονται στην αρχή αδρές
κάποιες δεν σου είναι αρεστές
συνεχίζεις να επιχειρείς
με έκπληξη παρατηρείς
οι φιγούρες παίρνουν ζωή

Μερικές φορές με μια μονοκονδυλιά
οι φιγούρες εμφανίζονται στον καμβά
σαν έτοιμες από καιρό
Νιώθεις δεν επιδέχονται αλλαγή
σταματάς, τις παρατηρείς και απορείς
πώς γεννήθηκαν ξαφνικά από το πουθενά

Άλλοτε, πάλι, τα στυλώνουν
απαιτούν να παιδευτείς πολύ
Είναι σαν να δηλώνουν
πως χρειάζεται συνεχής αλλαγή
η δυνατότητα δεν έχει υλοποιηθεί
το πινέλο δεν μπορεί να αναπαυτεί

Διστάζεις να προχωρήσεις
αυτό που έχεις ήδη να χαθεί
μα συνεχίζεις να δεις τι θα βγει

Η προσπάθεια αποδίδει και σε ανταμείβει
η νέα μορφή σου είναι πιο αρεστή
ευτυχώς που δεν είχες παραιτηθεί
μια νέα δυνατότητα θα έμενε ανενεργή

Άλλοτε, πάλι, όσο κι αν προσπαθείς
νέα μορφή αρνείται να εμφανιστεί
σκέφτεσαι γιατί να μην είχες σταματήσει
την παλιά φιγούρα θα είχες να παρατηρείς

Μα έχεις τολμήσει το άγνωστο να εμπιστευτείς
από το αποτέλεσμα έχεις απεξαρτηθεί

Άλλοι έχουν τεχνική
δεν αποτυγχάνουν ποτέ
με μολύβι τη φιγούρα οριοθετούν
μετά με πινέλο την ζωογονούν
και η φιγούρα μοιάζει αριστοτεχνική

Η φιγούρα αυτή είναι απόκριση από το γνωστό
και, γι αυτό, από το παρελθόν
Η ζωγραφιά που με μόχθο κάνεις να εκδηλωθεί
χωρίς πρώτα να έχει σκιαγραφηθεί
είναι ατελής και καθόλου φαντασμαγορική

Η ζωγραφιά αυτή είναι αυθεντική
δεν μπορεί να απομιμηθεί
εκπορεύεται από την πηγή
εκεί που όλα είναι δυνατά
Η ζωγραφιά αυτή εδράζεται στην ψυχή

Ένα άνθος φυσικό υστερεί από μακριά
ατέλειες έχει πολλές
το τεχνητό είναι πιο φαντασμαγορικό
από κοντά καταλαβαίνεις τη μεγάλη διαφορά

9.6.12

Οι Συμπαραστάτες

Δεν κατακρίνουν, κατανοούν
Μπορείς να τους εμπιστευτείς
Δεν θα σε προδώσουν ποτέ
ό,τι να τους πεις
ό,τι να τους εκμυστηρευτείς

Οι άνθρωποι έχουν πρότυπα
διακρίνουν κακούς και καλούς
ασήμαντους και σημαντικούς

Αυτοί όχι
Δεν κρίνουν, δεν συγκρίνουν
Γι αυτούς είσαι ο ένας και μοναδικός
Σε τιμούν όποιος κι αν είσαι
όπως κι αν είσαι

Είναι αυτάρκειες
δεν γνωρίζουν έριδες και μίση
Ζητούν μόνο να είναι βοηθοί
Το θεωρούν αυτό ύψιστη τιμή

Μπορείς ανά πάσα στιγμή να τους πληγώσεις
Μπορείς ανά πάσα στιγμή να τους εξοντώσεις
Δεν θα αντισταθούν

Ζουν και πεθαίνουν όρθιοι
Υπηρετούν ζωντανοί και νεκροί

Η ευαλωσία τους είναι το κάλλος τους
Το κάλλος τους η δύναμή τους

Είναι γύρω μας, κοντά μας
Είναι συμπαραστάτες, φίλοι
Τους κοιτάμε και δεν τους βλέπουμε

Δεν μιλούν με ανθρώπινη μιλιά
Δεν χρειάζονται συντακτικό και γραμματική
Μιλούν κατ ευθείαν στην καρδιά

Είναι τα δέντρα
Φίλοι καρδιακοί του ανθρώπου
Άνθρωποι διαφορετικοί

3.6.12

e, ψ, com και gr

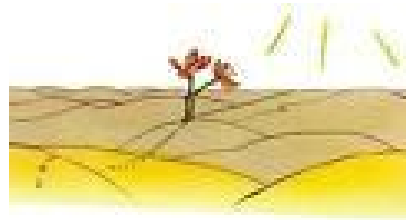
Ολόγεμο φεγγάρι άλλη μια φορά
τα λόγια ξεπρόβαλαν δειλά
σιωπηλά

Ένα παλληκάρι έλεγε παλιά
χτίζομαι μέρα με τη μέρα
το παρατηρώ
δεν μπορώ να κάνω κάτι γι αυτό

Ο τοίχος έχει ορθωθεί
τα λόγια κρύφτηκαν ξανά

Δυό λόγια ξέμειναν έξω
στην παγωνιά
αγκαλιάζουν το ένα τ άλλο
και ονειρεύονται

Ήταν ένας τόπος χλοερός
τα λόγια ρίζωναν
κι έβγαζαν ανθούς
τα άνθη δεν ήταν πλαστικά
e, ψ, com και gr

25.8.10

Οι Μεγάλοι στη Μικρή Γη

Χθες βράδυ άνθρωποι πολλοί μαζεύτηκαν στη γη
το φεγγάρι κοιτούσαν και αναπολούσαν

Κάποιοι άλλοι πήγαν στο φεγγάρι
και κοιτούσαν από κει τη γη

Η γη δεν έμοιαζε με το φεγγάρι
δεν ήταν φωτεινή

Έμοιαζε μικρή, πολύ μικρή
Υπήρχαν μέρη σκοτεινά, πολύ σκοτεινά
που σε πιανε η καρδιά
Υπήρχαν κάτοικοι που έμοιαζαν μικροί
πολύ μικροί, μικροσκοπικοί

Και ξαφνικά, έγινε διάφανη η γη
σαν από γυαλί
και οι κάτοικοί της διαφανείς κι αυτοί

Όλα είχαν αντιστραφεί
Στις ζούγκλες έβλεπες τάξη
και στις πόλεις χαμό
Έβλεπες θεριά με ανθρώπους αγκαλιά
και ανθρώπους θεριά με σιδερικά
να ξερνούν φωτιά

Δυο μέρη σου τράβηξαν την προσοχή
Το ένα κατά της Ελλάδας τα νερά
και το άλλο κατά της Χιλής τη μεριά

Στο ένα, φώτα πολλά από τα φλας
άνθρωποι πηγαινοέρχονταν γυαλιστεροί
με πετράδια λαμπερά
δυό άνθρωποι λαμπεροί θα παντρευτούν
και το διαλαλούν

Είναι άνθρωποι διαφορετικοί,
γαλαζοαίματοι αλλά ... καταδεχτικοί
Να ναι καλά

Στο άλλο, άνθρωποι φτωχικοί αγωνιούν
Τριάντα τρεις απ αυτούς
είναι στα σπλάχνα της γης
για τα πετράδια των αλλωνών

είκοσι μέρες συνεχώς
Ανάμεσά τους και ένας εξηντατριών χρονών

Και ξαφνικά γίνεται κι άλλη μεταλλαγή

Στους ανθρώπους εκεί στη Χιλή
αρχίζουν και γίνονται ορατά
πετράδια απίστευτα λαμπερά
στο μέρος της καρδιάς

Τα πετράδια των αλλωνών
ξεθωριάζουν
και ξαφνικά
κάπνα και αίμα σταλάζουν

«Δε σταμάτησα να σε σκέφτομαι ούτε στιγμή»
γράφει ο εξηντατριάχρονος
στη γυναίκα της ψυχής

Και η γη φαίνεται για λίγο φωτεινή

14.8.11

Οι Αόρατοι της Γης

Χθες βράδυ άνθρωποι πολλοί
μαζεύτηκαν στη γη
Το φεγγάρι κοιτούσαν
και αναπολούσαν
Κάποιοι άλλοι κοίταζαν το φεγγάρι
και έβλεπαν τη γη

Όπως πάνω και κάτω
έλεγαν οι παλιοί

Έλεγαν ο άνθρωπος επλάσθη
καθ εικόνα του Θεού
Ο Θεός όμως δεν είναι ορατός
Ο άνθρωπος δεν του μοιάζει σ αυτό

Μερικοί άνθρωποι είναι όπως ο θεός
Ούτε αυτοί είναι ορατοί
Γι αυτούς δεν ενδιαφέρεται κανείς

Έλεγαν το όνομα του Θεού
δεν εκφέρεται ποτέ
Δεν είναι γραμμένο πουθενά
Είναι γνωστό σε λίγους εκλεκτούς

Ο άνθρωπος δεν του μοιάζει σ αυτό
Το όνομά του είναι σε κατάστιχα παντού
Οφείλει να το εκφέρει όταν του ζητηθεί

Μερικοί άνθρωποι είναι όπως ο θεός
Το όνομά τους δεν εκφέρεται ποτέ
Δεν είναι γραμμένο πουθενά
Γι αυτούς δεν ενδιαφέρεται κανείς

Έλεγαν ότι υπάρχει ο Θεός κι αυτός που αντιπαλεύει το Θεό
Τον αντιθεό τον δημιούργησε ο θεός
Αυτός είναι ο μόνος δημιουργός

Μυστήριο καλύπτει τη δημιουργία αυτή
Εξελίσσεται άραγε ο θεός;
Είναι αυτός ο τρόπος να το πετύχει αυτό;

Μερικοί άνθρωποι είναι όπως ο θεός
Είναι αυτοί που γι αυτούς δεν ενδιαφέρεται κανείς

Κάποιοι άλλοι είναι όπως ο αντιθεός
Είναι αυτοί που κουμαντάρουν τους πολλούς
Τους επιβουλεύονται και δεν ορρωδούν

Να είναι άραγε και στους ανθρώπους όπως και στο θεό;
Να δημιουργούν ο ένας τον αντίπαλο του άλλου
για να εξελιχθούν όπως αυτός;

Χθες βράδυ κοίταζα το φεγγάρι
Απαντήσεις δεν πήρα από τον ουρανό

29.12.12

Οι Πρωταγωνιστές

Άνθρωποι παρήλασαν στα ΜΜΕ
Είναι λένε οι πρωταγωνιστές
Αυτοί που είναι σημαντικοί
για τα πράγματα της γης

Κάποιοι άλλοι παρέμειναν αφανείς
αθόρυβοι και αβλαβείς
Είναι οι αδιαφιλονίκητοι πρωταγωνιστές
και ας τους παραγνωρίζουν τα ΜΜΕ

Δεν γράφουν, δεν ομιλούν
Απλά υπάρχουν

Μεγαλείο τους, η απλότητά τους
Μεγαλοσύνη τους, η θέρμη της καρδιάς τους

Δεν καταστρέφουν, δεν ανταγωνίζονται,
δεν αντιδικούν
Είναι αυτάρκεις, δεν πολεμούν

Αποτελούν τον κορμό του δέντρου της ζωής
που εξέθρεψε η γη να την κοσμή
Είναι αυτοί που της περιποιούν τιμή
και την κρατούν στη ζωή

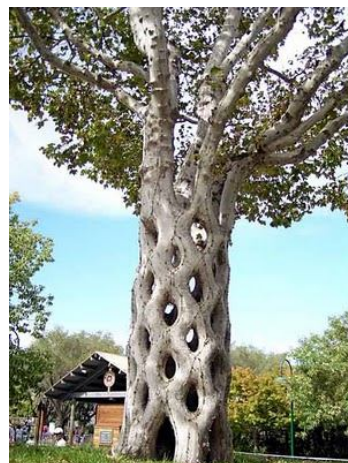
Δύναμή τους, η ευαλωσία τους
Πλούτη τους, το μοίρασμά τους

Δίνουν αυτό που έχουν
και αποδεικνύουν ότι το κατέχουν

Κανόνες, νόμους, καταστολή
δεν γνωρίζουν οι άνθρωποι αυτοί

Γνωρίζουν έναν μόνο νόμο
το νόμο της καρδιάς
Όλοι οι άλλοι νόμοι
απορρέουν από τον νόμο αυτό

Είθε οι άνθρωποι αυτοί
να πρωταγωνιστήσουν στη σκηνή της γης

ΣΤΙΧΟΙ

||

Μαντεία

Ιέρακες

Προεστοί

Πεσκέσια

8.1.11

Του Εικοστού Πρώτου Αιώνα η Πίστη η Επιστημονική

Άσχημα μαντάτα ακούμε καθημερινά
άνθρωποι δεινοπαθούν
κράτη ισχυρά ξεπουλούν
στη Βρετανία τη Μεγάλη εκποιούνται τα δάση
ομοίως στις ΗΠΑ την έδρα του πλανητάρχη

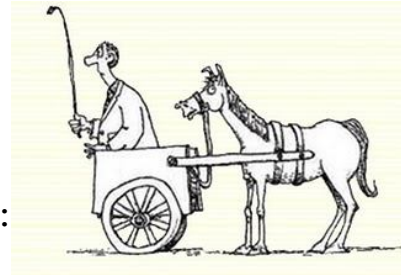
Και διερωτάται κανείς:

Μη και σταμάτησε η γη να καρποφορεί;
μη και έπεσε αρρώστια βαριά
και σταμάτησαν οι δουλευτές τη δουλειά;
μη και επαναστάτησαν οι μηχανές και σταμάτησε η παραγωγή;

Τίποτα απ αυτά

Τότε γιατί αυτή η απότομη αλλαγή;
που πάει όλη αυτή η παραγωγή;

Και να σου οι ειδικοί εξήγηση μας δίνουν πειστική:

Η παραγωγή από μόνη της δεν αρκεί
χρειάζεται να ευλογηθεί για να καταστεί χρηστική
οι ιερείς είναι αυτήν την εποχή στις ευλογίες φειδωλοί
οι θεοί απαιτούν το ποίμνιο να εξαγνιστεί
είχε σε αμαρτίες επιδοθεί

Οι ειδικοί δεν μας εξηγούν
ότι οι ιερείς είναι οι σύγχρονοι θεοί
και αυτοί οι διάκονοι που τους υπηρετούν

Και οι διάκονοι άλλοι από τα θυμιατά υπνωτισμένοι
και άλλοι με θείκά αρτύματα σιτισμένοι

μας εξηγούν η ευλογία πόσο είναι σημαντική
μη διανοηθεί κανείς και την απαρνηθεί
η νέα θρησκεία η χρηματιστική
είναι πιο απαιτητική και καθολική

Θαυματοουργή τω όντι η πίστη αυτή
του εικοστού πρώτου αιώνα η επιστημονική!

Παλιά και Νέα Εποχή - Η Μεγάλη Αρπαχτή

Παλιά υπήρχε κάποιο στυλ
οι βασιλείς ήταν γαλαζοαίματοι και επιβλητικοί
Παρελάσεις και επευφημισμοί
έκαναν την κατάσταση υποφερτή

Υπήρχαν λάβαρα, στέμματα, σημαίες
Στο όνομά τους η μεγάλη αρπαχτή
ήταν καλυμμένη και γινόταν ανεκτή

Σήμερα τα προσχήματα σταμάτησαν
οι γαλαζοαίματοι είναι όπως κι εμείς
Η μεγάλη αρπαχτή είναι απροκάλυπτα φανερή

Οι κουτοπονηριές ενδύθηκαν το «έτσι θέλω»
Οι σημαίες ξεθώριασαν, τα στέμματα άλλαξαν
γίνανε όλα χρηματιστά

Οι αυλικοί έβγαλαν τις στολές
ενδύθηκαν τον μανδύα της επιστημοσύνης
νέα κόλπα στήθηκαν

Και στις Τιβί ολημερίς
οι υπήκοοι απολαμβάνουμε σανό
και αντιγράφουμε τα κόλπα των αφεντικών

Εφησυχασμένοι και σε καταστολή
η μεγάλη αρπαχτή φαντάζει μακριά
δεν μας αφορά

Η μεγάλη αρπαχτή ανενόχλητη προχωρεί
φθάνει και σε μας
γίνεται το «έλα να δεις»
είναι πια αργά

Οι Πηνελόπες και ο Μνηστήρας - Η Σύγχρονη Οδύσσεια

Είναι λεπτός, ψηλός, αθλητικός, κοσμογυρισμένος
 κάθε τόσο γονυπετών έμπροσθεν των Πηνελοπών
 τις χάρες τους εκλιπαρών
 για μνηστήρα μακρινό που λειώνει από καημό

Ο μνηστήρας πάλοι ποτέ κραταιός
 με μάννα εξ ουρανού ανατραφείς
 έκπτωτος εδώ και καιρό
 έλαβε χρησμό πως στέρεψε ο ουρανός
 τα βαλανίδια είναι πια η τροφή
 να τα δρέψει πρέπει να κουραστεί

Τον έπεισε, όμως, επαίτων αυλικός
 πως οι ευγενείς δεν μοχθούν
 βαλανίδια υπάρχουν έτοιμα αλλού
 απεσταλμένο να τον χρίσει
 τη γοητεία του να ασκήσει
 ένα κάρο θα εξασφαλίσει

Οι Πηνελόπες, όμως, έχουν πια συνεταιριστεί
 το πλεκτό πλέκουν και ξεπλέκουν ολημερίς
 αυτό που η μία πλέκει η άλλη το ξεπλέκει
 και νυχτέρια πια δεν κάνει καμιά
 τον απεσταλμένο στήνουν σε αναμονή
 το πλεκτό να ολοκληρωθεί

Ο Οδυσσέας εν τω μεταξύ αδημονεί
 την Πηνελόπη να δει
 τους κόπους του μαζί της να μοιραστεί

Αγνοεί ο ατυχής
 η Πηνελόπη έχει από καιρό δολοφονηθεί
 και τη θέση της έχουν σφετεριστεί
 εταίρες από τη βασιλική αυλή

Πηνελόπες τώρα υπάρχουν πολλές
 το μόχθο του Οδυσσέα έχουν καρπωθεί
 και συνωμοτούν να τον αφανίσουν μόλις εμφανιστεί
 Το πλεκτό πλέκουν και ξεπλέκουν ολημερίς
 τον μνηστήρα αφήνοντας στην αναμονή
 κανείς να μην υποψιαστεί

Μήπως ο πάλοι κραταιός μνηστήρας
 πρέπει να λογικευτεί
 τον Οδυσσέα να ενημερώσει τι έχει συμβεί
 και μαζί του να ενωθεί

τις Πηνελόπες να ξεμασκαρέψουν
 και σε κοινή θέα να εκθέσουν;

Το Μαντείο των Βρυξελλών

Κάθε φορά επαναλαμβάνουν τον ίδιο χρησμό:
θυσία για εξευμενισμό των θεών, σφαχτάρια στο βωμό

Είναι οι ιέρειες των Βρυξελλών
υπηρετούν τον άγνωστο θεό
από τους θεούς τον πιο ισχυρό
τον θεό των κερδοσκόπων των αγορών

Και πηγαινοέρχονται οι προεστοί
απεσταλμένοι των κοινών θνητών
στο μαντείο των Βρυξελλών
και εκλιπαρούν για καλύτερο χρησμό
Πεσκέσια κουβαλούν για εξευμενισμό
μα οι χρησμοί είναι άτεγκτοι και θολοί
ο θεός είναι μοχθηρός
το χρήμα δεν ορρωδεί
αίμα χρειάζεται πολύ να εξευμενιστεί

Βίζιτες γίνονται καθημερινά
στον προθάλαμο χαμογελούν
οι ιέρειες υπόσχονται ξανά και ξανά
στους θεούς λένε θα μεσολαβούν
σε λιγότερα να αρκεστούν

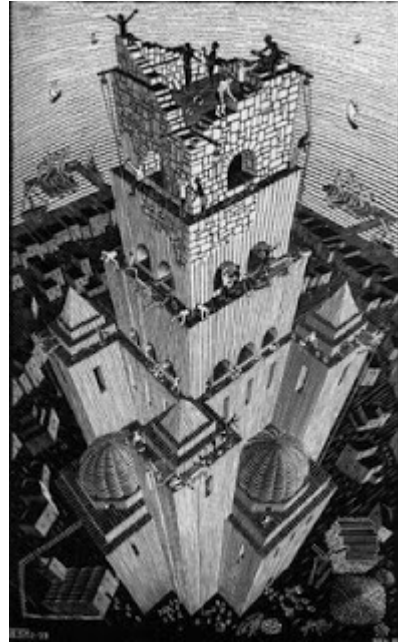
Μα στο ιερό ασχημονούν
οι ιέρειες χόρτο αναμασούν
σε όργια επιδίδονται με τους θεούς
και τα βίτσια τους ικανοποιούν

Οι προεστοί υπομονετικοί
στον προθάλαμο σε αναμονή
σκεφτικοί για το νέο χρησμό
μετά την παρέμβαση των ιερειών

Εξέρχονται αυτές ως λευκές περισσότερες
τα πεσκέσια, τους λένε, δεν ήταν αρκετά
ο θεός δεν ικανοποιήθηκε επαρκώς
βίζιτα χρειάζεται ξανά

Αυτά τραβούν οι προεστοί και οι κοινοί θνητοί
θεούς δημιουργούν να τους υπηρετούν
σύντομα το ξεχνούν
και τους υπηρετούν αυτοί

Ας ελπίσουμε σύντομα αυτό να κατανοηθεί
το μαντείο να εγκαταλειφθεί
ο θεός να αποκαθελωθεί
και οι ιέρακες να κάτσουν στο σκαμνί

17.12.11

Επιστροφή στην Αρχέγονη Εποχή

Την παλιά εποχή οι θεοί ήταν γνωστοί
είχαν από ένα βίτσιο ο καθείς
το ικανοποιούσαν οι θνητοί
τους αντάμειβαν οι θεοί για την υποταγή

Σήμερα οι θεοί είναι διαφορετικοί
Δεν τους γνωρίζει κανείς
Δεν ικανοποιούνται παρά τη συμμόρφωση των προεστών
και τις θυσίες των θνητών

Μόνον η πυθία παραμένει όπως παλιά
ομιλεί και δεν λογοδοτεί πουθενά
εντέλει και δεν εξηγεί
Οι χρησμοί είναι χρησμοί
δεν υπόκεινται σε κάποια συλλογιστική

Το όνομα μόνον έχει σήμερα αλλάξει
Οίκους λένε τα ιερά

Λένε, παλιά, πολύ παλιά
οι θεοί είχαν κατέβει στη γη
να δείξουν στους θνητούς
πως γινόταν να τους κυβερνούν μερικοί
και να τους υπακούν οι λοιποί

Στη συνέχεια οι θεοί αποχώρησαν από τη γη
άφησαν στο κατόπιν τους τους αρχιερείς
εκπροσώπους τους στη γη

Κυβερνούσαν οι αρχιερείς
υπάκουαν σ αυτούς οι θνητοί
γιατί είχαν αυτοί το κοκαλάκι των θεών

Τα χρόνια πέρασαν, έγιναν ανατροπές
οι αρχιερείς αποσύρθηκαν στα ενδότερα των ναών
κοινοί θνητοί ανέλαβαν τα καθήκοντα των θεών
και των εκπροσώπων αυτών

Δεν είχαν, όμως, το κοκαλάκι των θεών
δεν γινότουσαν αποδεκτοί
η παλιά υπακοή είχε εξαφανιστεί
Φωνές, ξεσηκωμοί και άλλα θορυβώδη τινά
άρχισαν να εμφανίζονται σιγά - σιγά

Οι θνητοί περιέπιπταν στο αμάρτημα της ανυπακοής
οι προεστοί δεν μπορούσαν να κάνουν τίποτα γι αυτό
δεν διέθεταν το κοκαλάκι των θεών

Οι θεοί ενοχλήθηκαν σφόδρα με τη νέα κατάσταση στη γη
Οι αρχιερείς ενοχλήθηκαν κι αυτοί
δεν μπορούσαν να επιτελούν το καθήκον έναντι των θεών
αδιαταράκτως και με πειθώ

Η ανυπακοή αυτή σήμερα έχει ενταθεί
Οι θεοί αναθέτουν πάλι την διακυβέρνηση των λαών
στους αρχιερείς αυτών

Στήνουν ξανά τα μαντεία και εκτοξεύουν τους χρησμούς
να συνετίσουν πάλι τους θνητούς

Το σχέδιο είναι ήδη εν εξελίξει
Ξεκινούν από την πιο απείθαρχη φυλή
αυτή της Μεσογειακής γης

Όλα δείχνουν ότι το σχέδιο βαίνει καλώς
Αθορύβως και εν κρυπτώ
όπως αρμόζει σε κάθε θείκό

Κάποιοι έχουν αναλάβει τον αντιπερισπασμό
της προσοχής των θνητών
μέχρι να ολοκληρωθεί το σχέδιο αυτό

Μοχθούν ολημερίς
να τύχει θερμής υποδοχής

Αρθρογραφούν συνεχώς
για το εντός, εκτός και επί τα αυτά του ευρώ
τις επικείμενες καταρρεύσεις και καταστροφές

Δεν ασχολούνται με την αποκαθήλωση των ιερών
και το μπροστάρισμα των χρησμών

Το πρόβλημα έχει ήδη επιτυχώς δημιουργηθεί
έχει πια εμπεδωθεί
Ο δρόμος για τη θείκη λύση έχει προετοιμαστεί
Η επιστροφή στην αρχέγονη εποχή
έχει δρομολογηθεί

Μπορεί η εξέλιξη αυτή να αποφευχθεί;

Εξάρθρωση του Διεθνούς Δικτύου της "Al Banka"

Έχει γυρίσματα ο καιρός
τραπεζοκράτες ευτυχώς
Γύρισε ο τροχός
Ο αέρας κοπανιστός
που πουλάγατε χρυσό
συμπιέστηκε πολύ
Είναι έτοιμος να εκραγεί

Εκμαυλίσατε συνειδήσεις
Ιδρύσατε τη μαφία των λεφτών
Κρυφτήκατε πίσω από διωκτικούς μηχανισμούς
Κυνηγήσατε λυσσαλέα τους ληστές των ληστών
Τους ρίξατε στο ψαχνό

Φερέφωνα στήσατε παντού να σας υπηρετούν
Διείρεση σπείρατε και δικασμό
Και εμφανίζεστε ως ο νουθετών

Σε ομηρία κρατάτε τους εκπροσώπους του λαού
Μαριονέτες βάλσατε να σας υπηρετούν
Κινήσατε τα νήματα παντού
Μείνατε στο παρασκήνιο χωρίς να σας ενοχλούν

Το δίκτυο "Al Banka" έχει πια αποκαλυφθεί
Καιρός να εξαρθρωθεί

Οι οικονομικοί εκτελεστές στη φυλακή
Στη Χάγη οι πραξικοπηματίες αρχηγοί

Κατάληψη εξουσίας
δημιουργία κρίσεων
πρόκληση γενοκτονιών
το κατηγορητήριο των λαών

ΣΤΙΧΟΙ

III

Αυτοκρατορίες

Αίμα

Άνθρωποι Θρύλοι

19.1.10

Ω, Τι Κόσμος!

Ο κόσμος είναι λέγανε μεγάλος
και συ μικρός
τον κόσμο αυτό
να καταλάβεις δεν μπορείς
δεν είσαι συ ο δημιουργός

Τον κόσμο παρατηρείς
βία, αδικία, εγκλεισμοί, βασανισμοί
άνθρωποι στερημένοι τροφή, χάδι και στοργή
βογγητά και αναστεναγμοί

Στο εδώ όλου του κόσμου
το τώρα των αιώνων που πέρασαν
και των αιώνων που θα ρθουν
από ανθρώπους σε ανθρώπους
απίστευτη απανθρωπιά
από ανθρώπους σε ζώα
ανείπωτη συμφορά

Παρελαύνουν όλα μπροστά
και αναρωτιέσαι σιωπηλά:

Είσαι ο κόσμος όλος εσύ;
Είναι ο κόσμος δική σου προβολή
κατά πως λένε στη φυσική;

Τις προβολές σου να μαζέψεις
πώς γίνεται δεν ξέρεις

Η απορία μένει
και σωπαίνεις

Η Μεγάλη Παραμύθα

Απασχόλησαν τον πλανήτη όλο
με του προέδρου τους το λεκέ
στης αγαπητικιάς του τον κορσέ

Χρήμα ξόδεψαν πολύ
Έστησαν για το λεκέ εξεταστικές
Μάρτυρες παρήλασαν πολλοί
Ανώτατοι δικαστικοί
επιλήφθηκαν της υπόθεσης αυτής

Και κατέληξαν αυτοί
Ένοχος ο πρόεδρος για το λεκέ
Ο πρόεδρος ζήτησε άφεση αμαρτιών
συντετριμένος και γονυπετών
Για τον λεκέ στον κορσέ

Χρόνο με χρόνο
έχουν λεκιάσει τον πλανήτη όλο
με αίμα, όχι σπέρμα
Εκατομμύρια έχουν θανατωθεί
Ολόκληρες γενιές παιδιών έχουν ξεκληριστεί

Οι λεκέδες αυτοί δεν έτυχαν προσοχής
δεν έγινε γι αυτούς εξεταστική
Ο πρόεδρος τους θεώρησε τιμή
Οι ανώτατοι δικαστικοί
δεν επιλήφθηκαν ούτε αυτοί

Δέκα χρόνια πριν
σκοτώθηκαν στη χώρα τους χιλιάδες τρεις
Κατέρρευσε δυο πύργοι μάθαμε οι πολλοί
Κατέρρευσε και τρίτος μάθαμε μερικοί
δεν μαθεύτηκε ευρέως αυτό
δεν ήταν βολικό

Για την εξιχνίαση των θανάτων αυτών
το χρήμα δόθηκε με φειδώ
Το πιο πολύ να πείσουν τους συγγενείς
να μην επιμείνουν στην εξιχνίαση αυτή

Το θέμα ήταν απλό
Γνώριζαν από τα πριν τι είχε συμβεί
Άλλωστε το λεγαν στη Τιβί
από την πρώτη τη στιγμή

Ήταν ένας κακός με γενειάδα μακριά
κάπου στο Αφγανιστάν

Τι να την κάνουν την εξεταστική
Τα γνώριζαν όλα εξ αρχής
Γι αυτό δεν ασχολήθηκαν οι ανώτεροι δικαστικοί

Οι υπηρεσίες αποτροπής είχαν όλες διαταχθεί
στα συμβάντα να μην εμπλακούν
μη τυχόν και αποτραπούν
Μόνον να τα παρατηρούν

Η παρακολούθηση αυτή
επισταμένη και στωική
απέφερε αμέσως καρπό
Πριν καλά-καλά κατακάτσει ο κονιορτός
ανήγγειλαν στην Τιβί
ποιος ήταν ο κακός

Ήταν εντελώς σίγουροι γι αυτό
Συντρίμια, κάμερες παρακολούθησης, μαύρα κουτιά
τα εξαφάνισαν όλα για μιας
Τους ήταν όλα αυτά περιττά

Έστησαν μία μόνον επιτροπή
να επαληθεύσει την Τιβί
Η επιτροπή είπε μετά
η έκθεσή της δεν είναι αληθής
Κι ας επαλήθευε την Τιβί

Απτόητοι αυτοί
κήρυξαν τον πόλεμο των κακών

Οι καλοί
Και συσκέφθηκαν και αποφάσισαν και είπαν:
"Όποιος δεν είναι μαζί μας είναι εναντίον μας
Και όποιος είναι εναντίον μας είναι ο κακός"

Και συνεταιρίστηκαν τους καλούς
να κυνηγήσουν τους κακούς

Και όλοι οι καλοί μαζί
εξολοθρεύουν χρόνια τώρα τους κακούς

Προχθές σκότωσαν τέσσερις μικρούς κακούς
έναν φοιτητή και τρία μικρά παιδιά
το γιο και τα εγγόνια ενός μεγάλου κακού

Ήταν το κρίμα του τρομερό
Απελευθέρωσε τη χώρα του από το ζυγό
των καλών

Σήμερα ανήγγειλαν νέο τρανό
Βρήκαν τον αρχηγό των κακών
στο κρησφύγετό του το μυστικό
στην πόλη κεντρικό και φανερό

Τον σκότωσαν πάραυτα
και τον εξαφάνισαν
Πειστήρια δεν κράτησαν
Ο λόγος τους να αρκεί

Ο κακός ήταν για χρόνια σακάτης
Στα νοσοκομεία που τον συνάντησαν
ήταν ευγενείς και διακριτικοί
Δεν τους επέτρεπαν αλλιώς οι γιατροί
Γι αυτό

Τώρα πια ο πόλεμος έχει αναβαθμιστεί
Οι καλοί κατήγαγον νίκη μεγάλη

Η παραμύθα θα συνεχιστεί

Οι Φιέστες

Σαν αύριο οι «μεγάλοι» ταρακούνησαν τον κόσμο
Το παιξαν τιμωροί θεοί

Σαν αύριο οι «μεγάλοι» της επιστήμης
παρασκεύασαν τον κεραυνό για χάρη των θεών
Οι θεοί τους αντάμειψαν
Τους έχρισαν αρχάγγελους και τους απέδωσαν τιμές

Σαν αύριο οι «μεγάλοι» των ΜΜΕ
τραγούδησαν το κατόρθωμα των θεών (1)
Οι θεοί τους αντάμειψαν
Τους έχρισαν αρχιτσιλιαδόρους - τραγουδοποιούς
Τους απέδωσαν τιμές

Τα χρόνια πέρασαν
οι θεοί απέθαναν και άλλοι θεοί τους διαδέχθηκαν
Τιμωροί κι αυτοί
Οι αρχάγγελοι φτιάξανε νέα υπερόπλα των θεών
νέοι τραγουδοποιοί πήραν τις θέσεις των παλιών

Αύριο οι νέοι θεοί θα απευθύνουν [διάγγελμα στους υπηκόους](#)
Οι υπήκοοι θα τιμήσουν τα θύματα των θεών
Ομιλίες, μεγαλοστομίες, στέφανοι
Η ζωή συνεχίζεται

Του χρόνου ξανά

---

(1) ΤΟ ΠΑΝΕΜΟΡΦΟ ΜΑΝΙΤΑΡΙ

*"Το μανιτάρι ήταν ακόμη πιο ζωντανό απ' ό,τι η στήλη, κοχλάζοντας και
βράζοντας*

*σε μια κοινότοπη παραφορά κρεμώδους αφρού, τσιτσιρίζοντας προς τα πάνω
κι ύστερα κατεβαίνοντας προς τη Γη, χίλιοι παλιοί πιστοί θερμοπίδακες
τυλιγμένοι σε έναν.....*

*Ενα δεύτερο μανιτάρι ξεπετάχτηκε κι άρχισε να επιπλέει μέσα στο γαλάζιο,
αλλάζοντας το σχήμα του με αυτό ενός λουλουδιού, τα γιγάντια πέταλά του
γυριστά προς τα κάτω, κρεμώδες λευκό απέξω, ροζ από μέσα. Διατηρούσε ακόμη
αυτό το σχήμα "*

Ουίλιαμ Λόρενς, δημοσιογράφος από το ιπτάμενο υπερφρούριο «**Μεγάλος
Καλλιτέχνης**».

Τιμήθηκε με το βραβείο Πούλιτζερ για την προσφορά του στην ενημέρωση
Βλ. «Ένας ευχάριστος τρόπος θανάτου»

31.12.09

Το Διάγγελμα του Αυτοκράτορα

«*Επί γης ειρήνη και εν ανθρώποις ευδοκία*»
διεμήνυσε από τη γυάλα ο αυτοκράτορας
στους υπηκόους απανταχού της αυτοκρατορίας

Η αυτοκρατορική σύζυγος ομίλησε
για τα οικολογικά στολίδια του αυτοκρατορικού δέντρου
Τα τέκνα του αυτοκρατορικού ζεύγους εμειδίασαν

Ακολούθησε η αυτοκρατορική γαλοπούλα
Ο αυτοκράτορας
ο έχων τας κλείδας θανάτου και ζωής
απένειμε ζωή
Την ευσπλαχνία του αυτοκράτορα ακολούθησε
δεξίωση στα αυτοκρατορικά ανάκτορα

Και όλα κυλούσαν ωραία στην αυτοκρατορία
Το αίμα έρεε ως οίνος που ευφραίνει την καρδιά
και τα ουρλιαχτά ως αίνος που εξυμνούσε τον δημιουργό

Αυτά μας εγνώρισαν
οι ακριβοαμειβόμενοι δημοσιογράφοι

Στον αυτοκράτορα απενεμήθη, επίσης
και βραβείο τιμής για την ειρήνη που επεμελήθη

Έτσι απεφάνθησαν οι φωστήρες της οικουμένης
γραμματείς και φαρισαίοι

Ο αυτοκράτορας ενεχειρίστη το χαρτζιλίκι
και εστοχάστη δημοσίως
για την ειρήνη που ετάχθη να υπηρετεί

Και οι προεστοί του κόσμου
πηγαινοέρχονται στα αυτοκρατορικά ανάκτορα
να αποτίσουν στον αυτοκράτορα φόρο τιμής
και να δηλώσουν υποταγή
Και ανταγωνίζονται ποιος θα γίνει πρώτος δεκτός
στην αυτοκρατορική αυλή

Και οι θεϊκοί απεσταλμένοι ξοπίσω και αυτοί
για εύνοια αυτοκρατορική

Ο αυτοκράτορας ζει και βασιλεύει
Ποιος είπε ότι ο κόσμος δεν έχει προοδεύσει;

Κραδαίνοντας το Νυστέρι

Νοσούν βαρέως και κάνουν το γιατρό
κραδαίνοντας το νυστέρι

Είναι οι Ισραηλινοί και Αμερικανοί κρατούντες
η σύγχρονη πληγή του κόσμου
οι διεθνείς μακελάρηδες του εικοστού πρώτου αιώνα

Φοράνε τις μάσκες των λαών τους
αλωνίζουν τον κόσμο και θερίζουν
Απόκοντα και οι άλλοι
οι ευρωπαϊοί κρατούντες, οι σφουγγοκωλάριοι

Απόκοντα και οι πεφωτισμένοι
του εικοστού πρώτου αιώνα οι τιμημένοι
οι κονδυλοφόροι νοσοκόμοι
Αναισθητοποιούν και ετοιμάζουν τις εγχειρίσεις των «γιατρών»
Ανάβουν τα φώτα και γίνεται σκοτάδι

Εξέρχονται από το χειρουργείο
αναγγέλλουν ότι η εγχείρηση επέτυχε και ο ασθενής απέθανε
ο "γιατρός" απαιτεί τον επόμενο ασθενή να επιληφθεί

Κι αν παραπονεθούν οι συγγενείς
τους λένε πως ο "γιατρός" είναι μεγάλος και τρανός
αυτά συμβαίνουν στα "ιατρεία" από παλιά
είναι επιστημονικά, να τα κατανοήσουν δεν μπορούν

Πολλοί συγγενείς πείθονται και σιωπούν
άλλοι απαιτούν τα διαπιστευτήρια των "γιατρών" να δουν

Άλλοι πάλι απαιτούν οι "γιατροί" να καθαιρεθούν
τα νυστέρια να τους αφαιρεθούν
σε θεραπεία να τεθούν να ανανήψουν
τους νοσοκόμους να συνετίσουν
γιατρούς άλλη φορά να μην αναζητήσουν

1.6.10

Ποιοί Είναι; Ποιός Είμαι;

Έχουν παιδιά; παίζουν με αυτά;
Αγκαλιάζουν τις γυναίκες τους, τους άντρες τους;

Με το αίμα στα χέρια;

Ήτανε ποτέ παιδιά;
Έπαιξαν με τα άλλα παιδιά;

Το θυμούνται ακόμη;

Αρρώστησαν ποτέ;
Πόνεσαν ποτέ;
Σκέφτηκαν ότι είναι θνητοί;

Το θυμούνται ακόμη;

Χαμογέλασαν ποτέ;
Τους χαμογέλασαν ποτέ ;
Ένοιωσαν χαρά;

Το θυμούνται ακόμη;

Κοίταξαν ποτέ ψηλά ;
Είδαν ποτέ πουλιά ;

Το θυμούνται ακόμη;

Πως έγινε και ξέχασαν;
Πως έγινε και ξέχασα ;

Με την οργή τι βγαίνει;
Συγχώρεση μου δίνω

Τόσο αίμα
Τόσος στεναγμός
Τόσο κακό
Και η γη το αντέχει

Αλλά ερώτημα παραμένει

Ποιοί είναι;
Ποιός είμαι;

19.10.11

Άνθρωποι Θρύλος

Συνέβη στον αιώνα μας, στην εποχή μας, στις μέρες μας
Ένας σύγχρονος θρύλος

Τον μάθαμε από στόμα σε στόμα
Τον θρύλο αυτό κάποιιοι δεν ήθελαν να μαθευτεί

Είχαν απαγορεύσει στους γραφιάδες τους να γράψουν γι αυτόν
Οι ντελάληδες να φωνασκούν και να κρούουν τύμπανα τους είχαν πει
να μην μπορεί να ακουστεί τίποτα για τον θρύλο αυτό
Τον θρύλο αυτό φοβόντουσαν πολύ μη μαθευτεί

Άνθρωποι γίνανε λιοντάρια έλεγε ο θρύλος αυτός

Άνθρωποι εναντιώνονταν σε θεριά
σε κύκλωπες και λαιστρυγόνες
Άντρες, γυναίκες, παιδιά
όρθωναν το ανάστημά τους και τους πολεμούσαν

Συνέβη στις μέρες μας
στη Σύρτη της Λιβύης
Στα ερείπια μιας άλλοτε όμορφης πόλης
που δεν αναγνωρίζει πια κανείς
Σε μια πόλη που τη σακάτεψαν
και την αποθανάτησαν στην εικόνα κάτω

Ξαπόστειλαν κατά πάνω τους λύκους
Τους εκπαίδευαν κρυφά για καιρό
Τους βάλανε προβιά προβάτου και τους βγάλανε φωτό
Και μας τους έδειχναν να ποζάρουν
ανάμεσα σε σωρούς νεκρών
Με τα κράνη τους του πιο πρόσφατου USA design, βλ. [Εδώ](#)

Σχολεία, σπίτια, νοσοκομεία άλλα ερήμωσαν
και άλλα ισοπέδωσαν
Σκοτωμένα μικρά παιδιά κείτονταν κατά γης
Οι κραυγές από τα λαβωμένα μικρά παιδιά
ήταν γι αυτούς τρόπαιο κραταιό
Κρατούσαν τις κιθάρες τους και τραγουδούν γι αυτό

Κάθε τόσο προσπαθούσαν να τους παραπλανούν
Ψέματα, ψέματα, ψέματα
πλαστογραφίες, σκηνοθεσίες, αφειδώς
Αυτοί ήταν τώρα το αφεντικό
Η σκούφια τους από που κρατούσε

να μην τους απασχολεί, βλ. [Εδώ](#)
Τους επέλεξαν τα θεριά, αυτό να τους αρκεί

Μα οι άνθρωποι που γίνανε λιοντάρια
δεν λογάγανε λύκους και θεριά
Αντιστέκονταν με νύχια και δόντια
και τους έτρεπαν σε φυγή κάθε φορά

Για μήνες τους είχαν περικυκλώσει από παντού
τους είχαν αποστερήσει κάθε τι υλικό
ψωμί, νερό, καύσιμα, φάρμακα, ηλεκτρικό
Ξερνούσαν κατά πάνω τους φωτιά και λάβα
από γη και ουρανό

Κι όσο τους τρυπάγανε το κορμί
τόσο αυτοί ανορθώνονταν
αποθεώνοντας το κορμί
που κουβαλούσε τέτοια ψυχή

Οι παλιοί μύθοι πήραν σάρκα και οστά
Ο Δαυίδ αντιμετώπισε το Γολιάθ

Ο άνθρωπος όρθωσε το λιοντάρι μέσα του
Ακούστηκε ξανά ο αρχαίος βρυχημός
Ο άνθρωπος που είναι άνθρωπος
αλυσίδες δεν γροικά
Του σακατεύουν το σώμα αλλά την ψυχή ποτέ

Την ψυχή του ανθρώπου
δεν μπορεί να την εξουσιάσει κανείς
Όσο σακατεύεται το σώμα
τόσο ανταρεύει η ψυχή

Αυτό είναι που φοβούνται τα θεριά τόσο πολύ
Γιατί κάποια στιγμή
ο νους και η ψυχή αυτή
θα τους απειλήσει πολύ

«Ενύχτωσε και οι βάρβαροι...ήλθαν»

Βγαίνουν κάθε τόσο στις οθόνες των Τιβί
κουστουμαρισμένοι, καθαροί, χαμογελαστοί
χτυπούν ο ένας τον άλλο στην πλάτη
Ασχολούνται ολημερίς με τι πρέπει και τι δεν πρέπει
Συνεχώς σε συναντήσεις, συμβούλια, διαβουλεύσεις

Αλτρουϊστές οι τύποι στην Τιβί, θα έλεγε κανείς
ασχολούνται συνεχώς για των άλλων το καλό

Με το αζημίωτο θα έλεγαν κάποιοι κακεντρεχείς
αλλά ας μην είμαστε αρνητικοί
πρέπει να βλέπουμε το θετικό στη ζωή

Άραγε τηρούν οι τύποι στην Τιβί
αυτά που λένε να κάνουμε εμείς;

Μα όχι φυσικά
πρέπει να τα κάνουμε εμείς, όχι αυτοί
«*Κάνε όπως λέω, όχι όπως κάνω*» δεν το χετε ακουστά;

Είναι φόρμουλα διαχρονική
όλων των προχώ όλων των εποχών
Και οι τύποι στις Τιβί είναι πολύ προχώ κι αυτοί

Όχι και τόσο αλτρουιστική η στάση αυτή;

Μάλλον έχετε μείνει στα παλιά
Αγνοείτε τα πράγματα τα σημερινά
Η γλώσσα της εποχής έχει πλήρως αντιστραφεί

Θα σας τα πω στη γλώσσα την παλιά
να γίνουν κατανοητά

Οι τύποι στις Τιβί είναι οι βάρβαροι από τα παλιά
μεταμφιεσμένοι, κουστουμαρισμένοι

Εντέλλουν να μην κλέβουν οι άλλοι
να έχουν όλη τη λεία αυτοί
Εντέλλουν να μην βιαιοπραγούν οι άλλοι
ανενόχλητοι να βιαιοπραγούν αυτοί
Εντέλλουν στα εσωτερικά άλλων να μην εμπλέκεται κανείς
να μην βρίσκουν αντίσταση όταν εμπλέκονται αυτοί

Δεν είναι οι βάρβαροι που έλεγε ο Καβάφης:
«*ενύχτωσε και δεν ήρθαν και τι θα γένουμε χωρίς βαρβάρους*»
Οι βάρβαροι αυτοί είναι από ένα άλλο ποίημα, λαϊκό:
«*ο κλέφτης φώναζε τον νοικοκύρη κλέφτη*»

Οι βάρβαροι είναι εδώ ακάθαρτοι και στο αίμα βουτηγμένοι

30.9.11

Η Λιβυκή Αντίσταση

Σας επιτίθενται τα θεριά της μέσα-γης
Ξερνούν φωτιά και σκοτεινιά
Και σεις μια χούφτα άνθρωποι της άνω γης τους αψηφάτε

Στη φωτιά των θεριών προτάσσετε τη θέρμη της καρδιάς σας
στη σκοτεινιά τους το φως του ανθρώπου που είναι άνθρωπος

Από σας γνωρίζουμε κι αυτόν που σας εμπνέει
εμπνευστή του αγώνα σας σαράντα χρόνια πριν
και εμπνευστής του αγώνα σας τώρα

Μαζί του καταφέρατε το ακατόρθωτο σαράντα χρόνια τώρα:
Μια χώρα που την επιβουλεύονται οι «μεγάλοι»
Από τα ποδοφιλήματα ενός ξενόδουλου βασιλιά - αφέντη
μια χώρα ελεύθερη και αυτάρκη

Αυτό δεν του το συγχώρησαν ποτέ του αδελφού ηγέτη σας
Κι ας προσπάθησε να πάει με τα νερά τους
Γιατί γνώριζε ποιοί είναι και πόσο χαμηλά ξεπέφτουν

Σπιούνους στέλνανε συνεχώς
Πρωτοσέλιδο προκήρυξη γινόταν από παλιά
Την οικογένειά του ξεκλήριζαν και ξεκληρίζουν συνεχώς
Ποτέ δεν αναφέρθηκε σ αυτό
Πραγματικός μεγάλος αδελφός

Έχει γαλουχηθεί στις ερήμους της γης
και είναι όπως αυτή αφύς και γλυκός μαζί

Τον καθυβρίζουν και τον διακωμωδούν
Τον έχουν πάρει στο κατόπιν
αυτοί που έχουν γαλουχηθεί στη Γουόλ Στριτ
Κι αυτός ανεκτικός όπως η γη
τους αποκαλεί γιο και κόρη

Είναι γραφτό στην ιστορία της γης
οι αληθινά μεγάλοι να διακωμωδούνται
να διαμονοποιούνται και να εξολοθρεύονται

Δεν είστε μόνον εσείς και ο αδελφός ηγέτης σας
Το γνωρίζετε, το γνωρίζει κι αυτός και δεν πτοείστε

Για κάποιους από μας θα αποτελέíte κειμήλιο ιερό
από το πέρασμά μας από τη γη

Μάθαμε πως στην εποχή που ζούμε
υπάρχουν ακόμη κάποιοι σαν εσάς
κι ας μην είχαμε την τιμή
να σας γνωρίσουμε από κοντά

Οι Γήινοι Εξωγήινοι

[Βασανίζουν](#) και αποδεκατίζουν τα παιδιά της γης
σε [Λατινική Αμερική](#), [Ασία](#) και [Αφρική](#)
είναι μαυριδερά και τους τη θυμίζουν πολύ

Δεν κυλίστηκαν ποτέ σ αυτή
χάδι δεν πήραν και δεν έδωσαν στη γη
όπως μάνα με παιδί

Η στέρηση αυτή κατέστη σημαδιακή
θεώρησαν ότι είναι περιωπής
και βάλθηκαν να εξωραΐσουν τη γη

Βαλαν τα παιδιά της που ήταν ακόμη κοντά της
να την ξεζουμίζουν ολημερίς
να καλύψουν τη στέρησή τους αυτή
και να νοιώθουν σημαντικοί

Κόλπα εφηύραν περιωπής, ως κλέφτες εν νυχτί
εμφανίστηκαν κληρονόμοι της γης
έφτιαξαν με τα σπλάχνα της παλάτια και μηχανάκια
να νοιώθουν ξεχωριστοί και ανώτεροι απ αυτή

«Χους ην και εις χουν απελεύσεται»
η ρήση τους κατατρέχει σ όλη τη ζωή
δεν αντέχουν την επιστροφή αυτή

Μια χούφτα απ αυτούς καταναλώνει και σπαταλά
όσο εκατομμύρια από τα άλλα τα παιδιά
που μείνανε πιστά στη γη και της περιποιούν τιμή

Τα παιδιά αυτά πρέπει να αφανιστούν
για χάρη λένε της γης που ασθενεί
και [νέα κόλπα](#) βαλαν σ [εφαρμογή](#)

Είναι οι εξωγήϊνοι της γης
που στήσαν [πρεσβεία στον ΟΗΕ για τους εξω από τη γη](#)
να τους καλοδεχτούν ως στενοί συγγενείς

19.12.09

Εμείς και το Παιδί

Ικμπάλ Μασίχ είναι το όνομά του
Την ιστορία του θα βρείτε Εδώ
Πέθανε δεκατριών ετών
από τον ιό της μαφίας των λεφτών

Ερώτημα μας άφησε
σε μας τους μεγάλους
με τα παχιά άδεια λόγια:

Πώς χώρεσε τόσο μεγάλη καρδιά
σε τόσο μικρό σώμα;

Τόσο μεγάλο χαμόγελο
σε έναν κόσμο με τόση απονιά;

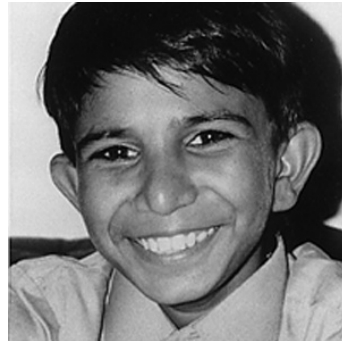
Πέταξε με τον Ιωνάθαν μαζί
αναφωνώντας με βροντερή φωνή:

"Ο μόνος αληθινός νόμος είναι
ο νόμος της Λευτεριάς
Άλλος νόμος δεν υπάρχει"

παρακαταθήκη ιερή
στη βαρήκοη ανθρώπινη φυλή

Μικρέ μου, συγγνώμη σου ζητώ
που χωρίς να σε ρωτήσω
την εικόνα σου εικόνισμα έβαλα
να κοσμήι αυτό το μπλογκ

Μα ειν η ανάγκη μου μεγάλη
να είναι κάπου να την κοιτώ

ΣΤΙΧΟΙ

IV

ΤΕΧΝΟΥΡΓΗΜΑΤΑ

23.9.10

Ο Απαρατήρητος Βιασμός

Δυο πόρτες λένε έχει η ζωή
Μια πλατειά και μια στενή
Η πλατειά είναι κατ ευθείαν μπροστά

Την πόρτα τη στενή
δεν την βλέπουμε συνήθως στη ζωή
Είναι κι αυτή εκεί
Μας τη δείχνουν ξανά και ξανά
παραδίπλα στην πλατειά

Αρνούμαστε να σταθούμε λίγο πίσω
να κοιτάξουμε τριγύρω
μήπως και φανερωθεί

Προχωράμε κατευθείαν μπροστά
να διαβούμε πόρτα πλατειά
Αν η πόρτα διάπλατη δεν βρεθεί
δεν αμφισβητούμε την καφετζού

Δεν μας περνάει από το νου
άλλη πόρτα μπορεί να είναι εκεί κοντά
ανοίγει αν την αγγίξουμε απαλά
αρκεί ο νους
να ξεπετάξει από μέσα του την καφετζού

Προσπαθούμε ξανά και ξανά
Η πόρτα η πλατειά πρέπει να παραβιαστεί
Έτσι μας έχουν πει
Πρέπει να εφορμάς και να κατακτάς
Να παραβιάζεις, να βιάζεις

Αυτό είναι το ίδιο των τεχνοεπιστημονοκρατών
Ο Βιασμός
Το δράμα της φύσης και των όντων στη γη
αυτήν την εποχή

Επεμβαίνουν, σπάζουν, εκτελούν
Στη νεκροψία μετά μελετούν
πως είναι κάτι να ζει
όταν αυτό δεν έχει πια ζωή

Δεν αφήνουν τη φύση να αποκαλυφθεί
κατά πως αυτή φρονεί
Είναι απ αυτήν πιο σημαντικοί
Η φύση οφείλει να τους υποκλιθεί
στις ορέξεις τους να συμμορφωθεί

Οι βιαστές αυτοί δεν διώκονται ποτέ
Απολαμβάνουν υψηλές τιμές

"Citius, Altius, Fortius"
ήταν των Ρωμαίων το μοτό
Οδήγησε στον Ρωμαϊκό ολοκληρωτισμό

«*Ταχύτερα, Ψηλότερα, Δυνατότερα*»
είναι αυτό των τεχνοεπιστημονοκρατών
Ένας άλλος ολοκληρωτισμός
είναι καθ' οδόν

9.10.11

Η Ευθύνη της Γνώσης

Όταν γνωρίζεις κάτι το φέρνεις στο φως
Η γνώση είναι η μαία που ξεγεννάει
Το παιδί που φέρνει στο φως
οφείλεις να το αναλάβεις

Η γνώση συνεπάγεται ευθύνη
Γι αυτό αλλάζει

Σήμερα πολλά παιδιά της γνώσης
γεννιούνται στρεβλά
Πολλά απ αυτά που γεννιούνται υγιή
δεν τα αναλαμβάνουν οι γονείς

Η ευθύνη τους είναι μεγάλη
Για τη μαία που δεν φρόντισαν να είναι καλή
που δεν αναλαμβάνουν τα υγιή

Στρεβλά παιδιά της γνώσης
σπέρνουν όλεθρο στη γη
Άνθρωποι δεινοπαθούν απ αυτά
σύρονται σε σκλαβιά

Είναι τα παιδιά αυτών
που καταγίνονται να γεννούν απλώς
παιδιά μιας γνώσης που είναι μαία κακή
Επαίρονται γι αυτό, ζητούν ανταμοιβή
Αδιαφορούν που αυτά σπέρνουν όλεθρο και καταστροφή

Θερίζουν τα στρεβλά παιδιά της γνώσης
στου πολέμου και της ειρήνης τα πεδία

Οι γονείς, άλλοι είναι υπερήφανοι γι αυτό
κι άλλοι νίπτουν τας χείρας αυτών
Τα δωσαν λένε για υιοθεσία, δεν ενέχονται σ αυτό

Συνεχίζουν να γεννούν στρεβλά παιδιά
τα δίνουν να τα υιοθετούν
κι ας γνωρίζουν οι θεοί γονείς πως τα χρησιμοποιούν

Άραγε, κοιμούνται ήσυχοι οι άνθρωποι αυτοί;
Ρητορικό, δυστυχώς, το ερώτημα αυτό
Για πόσο ακόμη;

13.3.11

Ιαπωνία - Δέος και Περίσκεψη

Μερικές φορές είναι καλύτερα να σιωπάς
Ν αφήνεις τις καταστάσεις να σε διαπερνούν
Να μην τις απωθείς ανακλώντας τες σε λόγια και γραπτά

Κάποιοι είναι θιασώτες του απλού, του μικρού, του λίγου
Αντιλαμβάνονται την κενότητα του πολύπλοκου
τη μικρότητα του μεγάλου, την έλλειψη του πολύ

Ο κόσμος μας δεν αρέσκεται στο απλό, το μικρό, το λίγο
Υφίσταται τις συνέπειες της κενότητάς του
της μικρότητάς του, της έλλειψής του

13.3.11

Οι Ασήμαντοι Σημαντικοί

Το μάτι αντιλαμβάνεται αυτό που ανακλάται
Αυτό που φαίνεται κόκκινο μόνο κόκκινο δεν είναι
Το κόκκινο δεν του αντιστοιχεί
Δεν μπορεί να απορροφηθεί

Ζούμε σε αντεστραμμένο κόσμο
Αυτό που φαίνεται δεν είναι
Αυτό που είναι δεν φαίνεται

Οι σπουδαίοι ανακλούν τη σπουδαιότητα
Οι ασήμαντοι την περιέχουν

ΣΤΙΧΟΙ

∨

Απορίες

5.12.09

Εικόνες της Ζωής

Μια αλυσίδα φαίνεται να διατρέχει όλη τη ζωή
Άλλοτε σου φαίνεται αλυσίδα ομορφιάς
άλλοτε δεσμά σκλαβιάς

Πότε φαίνεται ο ένας να βαστάζει τον άλλο
και πότε ο ένας να πατάει στον άλλο

Άλλοτε νομίζεις ότι βοηθά ο ένας τον άλλο να αναρριχηθεί
και άλλοτε ότι σπρώχνει ο ένας τον άλλο να γκρεμιστεί

Βλέπεις εικόνες από το παρελθόν
Στρατιωτάκια βηματίζουν μηχανικά, όλα στη σειρά
ρίχνονται στη φωτιά στο όνομα του βασιλιά

Βλέπεις εικόνες από το παρόν
Πολίτες στη σειρά, στην ουρά, ψηφίζουν αρχηγό
Πολίτες στη σειρά, στην ουρά, αναμένουν το γιατρικό
που τους έταξε ο αρχηγός

Στρέφεις το βλέμμα μακριά
Βλέπεις μικρόσωμους ανθρώπους
Καβαλικεύουν και κουμαντάρουν
ελέφαντες, καμήλες, άλογα, ταύρους
και άλλα μεγαλόσωμα ζωντανά

Στρέφεις το βλέμμα τριγύρω
Βλέπεις ανθρώπους λιγοστούς
κουμαντάρουν ανθρώπους πολλούς
χωρίς καν να κουραστούν

Αποσύρεις το βλέμμα

Αποζητάς παρηγοριά
Ένα δέντρο μοναχικό ξεπροβάλλει μπροστά
Το κοιτάς

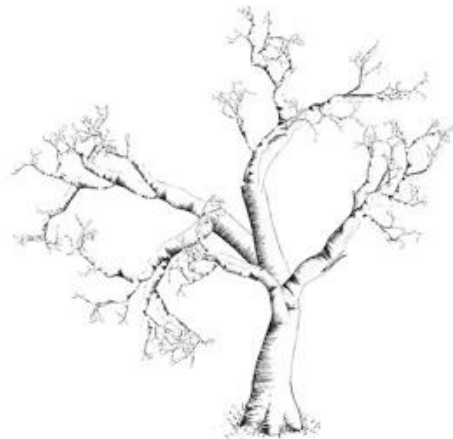
Σιωπηλό, επιβλητικό, αβλαβές

Αφήνεσαι στη θωριά του
νοιώθεις βάλσαμο στην καρδιά

Το δέντρο αυτό σου δίνει πνοή, σε ανασταίνει
Το δέντρο αυτό ο άνθρωπος μπορεί
να του πάρει τη ζωή ανά πάσα στιγμή
Δεν θα αντισταθεί

Ένα δέντρο!

Τόσο ευάλωτο και τόσο δυνατό!
Γιατί ο άνθρωπος να μην έμοιαζε σ αυτό;

29.6.09

Σκηνές από μια Παράσταση

Σκηνικό η ανθρώπινη ζωή
οι άνθρωποι σεναριογράφοι και ηθοποιοί

Σκηνή Πρώτη:

Άνθρωποι πολλοί σε μεγαλουπόλεις όλοι μαζί
αγέλη να μελετηθεί και εξουσιαστεί

Σκηνή Δεύτερη:

Άνθρωποι εγκλεισμένοι σε κατασκευές
Ραδιόφωνα, TV και υπολογιστές
CD, DVD, ταινίες και μουσική
κανείς να μη στοχαστεί το πώς και το γιατί

Σκηνή Τρίτη:

Άνθρωποι σε εκπαιδευτήρια
αναμορφωτήρια και μεταμορφωτήρια
τα τσοπανόσκυλα που φυλάν την αγέλη
να μπορεί να μαντρωθεί

Σκηνή Τέταρτη:

Κρίσεις, πόλεμοι και καταστροφή
ο ποιμένας σκηνοθετεί
η αγέλη να δει πώς θα συμπεριφερθεί
λιγότεροι επαρκούν
είναι πιο εύκολο να μαντρωθούν

Σκηνή Πέμπτη:

MME και οι άλλοι Μεγάλοι Εκτροφείς
εκτρέφουν την αγέλη με σανό να παχυνθεί
να μπορεί να εξουσιαστεί
η σκέψη και ο οραματισμός

Σκηνή Έκτη:

Wakman, κινητά και κουμπιά
οι ηθοποιοί υπνοβατούν
Ο σκηνοθέτης βάζει φωτιά στη σκηνή
εξαφανίζονται θέατρο και ηθοποιοί

Το σενάριο μήπως πρέπει να ξαναγραφεί
και να το σκηνοθετήσουμε εμείς;

Των Αγριολούλουδων η Αθόρυβη Αναίμακτη Γιορτή

Των ανθρώπων η γιορτή έχει στηθεί
τη διαλαλούν όπου και να σταθείς
τόσα χρόνια να συνηθίσεις δεν μπορείς
τις επετείους δεν κατανοείς
νταούλια και τσίκνα μαζί
να καταλαγιάσουν καρτερείς

Στων αγριολούλουδων τη γιορτή
την αθόρυβη και διακριτική
αναίμακτη και ευωδιαστή
αδημονείς μάρτυρας να παραστείς

στα ξέφωτα της ζωής
στης ευαλωσίας την ομορφιά
να αναθαρρήσεις
και στης ομορφιάς την ευαλωσία
φόρο τιμής να αποτίσεις

Των ανθρώπων οι γιορτές
είναι φορτωμένα κενές

Αγριολούλουδα ταπεινά, αθόρυβα και αβλαβή
γιατί να μην σας μοιάζουμε και μεις;

9.9.09

Τα Ναυάγια της Ζωής

Ερειπωμένα σκαριά
στης ζωής τις φουσκοθαλασσιές
ξεχασμένα απομεινάρια μιας άλλης ζωής

Άνθρωποι σπασμένοι
Θολοί, πλάνητες, απογυμνωμένοι
Ταξιδεμένοι ...

Άνθρωποι περιφρονημένοι
Ρυτιδωμένοι, σκυφτοί
Σκονισμένα σπάνια βιβλία ζωής
για προσκεφάλι
Φτωχικά παρεκκλήσια όπου λειτουργεί η ψυχή

Αταξίδευτα πλοiάρια καλλωπιστικά
Άνθρωποι ευχαριστημένοι
Λαμπεροί, ριζωμένοι, φορτωμένοι
Άνθρωποι καθώς πρέπει

Φτιασιδωμένοι, πλαστικοί
Ιλουστρασιόν εκδόσεις της σειράς
για διακόσμηση στο ράφι

Άνθρωποι πετυχημένοι
Φανταχτεροί ναοί όπου λειτουργούν οι αισθήσεις

Πού το κάλλος και πού η ασχήμια;

29.8.09

Ο Πόνος

Κλείνεις τα μάτια
εξαφανίζονται τα πάντα

Σταματάς τη σκέψη
απόλυτο κενό

Μνήμες κρίσεις
κατακρίσεις
πεποιθήσεις
άφαντα όλα αυτά

Είναι η ζωή ταινία
όνειρο ξυπνητό
μιας άλλης ζωής
που αδυνατείς να δεις;

Μια κραυγή πόνου κι αγωνίας
από ηλικιωμένη κυρία
σ επαναφέρει στη σκηνή

Είναι κι αυτό στην ταινία;
Τη σκηνοθέτησες εσύ
και δεν μπορείς να θυμηθείς;

Είναι ο πόνος δικός σου;
Είναι η κυρία εσύ
σε σκηνοθεσία πιστευτή;

ΣΤΙΧΟΙ

VI

ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ

3.9.09

Μια Κάποια Λύσις.....

Χθες το απόγευμα ήταν όλα σ αναμονή
τα σκιαζε φοβέρα ξαφνική
ο πρωθυπουργός σε περισυλλογή

Τα κανάλια σε αναβρασμό
για διάγγελμα πρωθυπουργικό

Και είπε και ελάλησεν αυτός

"Θα γίνει χαμός
γι αυτό τα παρατώ"

Τα είπε δια πολλών
και των γνωστών μορφασμών
και των κινήσεων των χειρών

Ο λογογράφος πειστικός
πόσο άραγε να αμείβεται αυτός;

Ένας κάπως καλύτερος ηθοποιός
με πιο φυσικό στυλ
και περισσότερη αισθητική
θα ταν σίγουρα πιο αποδοτικός

Ένας λογογράφος και
ένας επαγγελματίας ηθοποιός

μια κάποια λύσις .....
πιο οικονομική
και πιο καλαισθητική

Γιατί κανείς δεν το χει ακόμη σκεφτεί;

21.4.12

Προεκλογική περίοδος

Προεκλογική περίοδος ξανά
Η μεγάλη ημέρα εγγύς
της «δημο»κρατίας η γιορτή
Πυρετός συμμετοχών για το χορό

Παλιοί, κρυφοπαλιοί και νέοι χορευτές
επιδεικνύουν τα κάλλη
Ξοπίσω τους,
ακριβοαμειβόμενοι image makers

Μπροστάρηδες
διατεταγμένοι ΜΜΕήτες
στο μαγικό καθρέφτη της Τιβί
και τη θολή γυάλινη σφαίρα του διαδικτύου

Διαγωνισμοί της πιο έξυπνης ατάκας
και της περισσής λάσπης

Δύσκολη η επιλογή της κριτικής επιτροπής
για τα μέλη του χορού
Πιο δύσκολη ποιός θα σύρει το χορό

Τα προγνωστικά δίνουν και παίρνουν
Ο εγώ-εγώ πρώτος στις προτιμήσεις
Αλλά όχι για φιγούρες χώρια από τα άλλα μέλη

Προς ώρας
Γιατί ο εγώ-εγώ διαμηνύει: "ή ταν ή επί τας"
ή μόνος στις φιγούρες ή ...
ο χορός δεν θα τελειώσει ποτέ

Σκοτούρες η κριτική επιτροπή

2.9.10

Η Ενδέκατη Εντολή

Ου φονεύσεις, ου ψευδομαρτυρήσεις,
ου κλέψεις, ου, ου...οι παλιές εντολές

Ου καπνίσεις η νέα εντολή των ημερών

Αναμένεται λοιπόν
ο κόσμος αναίμακτος, ορθομαρτυρών
αυτάρκης και λοιπών αρετών
να αναπνεύσει τώρα αέρα καθαρό

Πόσο συγκινητικό
το νέο ενδιαφέρον για το λαό !

Αδιαλείπτως και συνεχώς
σκέπτονται και συσκέπτονται γι αυτόν

Όπως με τον πρόσφατο εμβολιασμό
Πόρτα-πόρτα δεν μοίραζαν το γιατρικό
στον ανήμπορο λαό;

Δεν τον προστάτευσαν
ακόμη κι απ ανύπαρκτο κακό
ακόμη και μ αμφισβητούμενο γιατρικό;

Πως να τους κακοκαρδίσει ο λαός;
Πρέπει να μπει τάξη στον κόσμο αυτό

Έξω από δω ο καπνός !!! (τρεις)
Αποκλεισμός των παραβατών ! (άπαξ)

Όλος ο λαός μαζί με τους εντολείς ! (ελευθέρα τη βούληση)
Τιμή και δόξα σ αυτούς που σκέφτονται για τον λαό,
χωρίς να κουράζεται αυτός!!! (τρεις)

Και ο λαός ας αναφωνήσει: (τρεις)
Οι βουλές σου, Κύριε (ή κάπως έτσι)

Και τώρα ας φουμάrouμε κι ας μην φουμάrouμε

ΣΤΙΧΟΙ

VII

ΑΠΟ
ΤΑ
ΠΑΛΙΑ

Η Παράσταση της Ζωής

Η παράσταση αρχίζει
Σκηνικό η ανθρώπινη ζωή
Οι άνθρωποι ηθοποιοί

Σκηνή Πρώτη:
Νοσηλεύτήριο «Η ελπίς»
Θέση πρώτη, Θέση δεύτερη, Θέση τρίτη

Σκηνή Δεύτερη:
Ληξιαρχείο, Τμήμα καταχωρίσεων
Νούμερο ν

Σκηνή Τρίτη:
Οικογένεια, παιδεία, Θρησκεία, πατρίς
Οι τέσσερις παρθένες
Σεβασμός και υπακοή

Σκηνή Τέταρτη:
Κοιμητήριο «Η σωτηρία»
Θέση πρώτη, Θέση δεύτερη. Θέση τρίτη
Και χωματερή

Η παράσταση φθίνει, η αυλαία κλείνει
Βαθεία αναπνοή
Είμαστε αυτοί ;

Ο οργανοπαίκτης

Τα νήματα αόρατα, οι φιγούρες σάρκινες
Ο οργανοπαίκτης....
Ποιός είναι ο οργανοπαίκτης;

Το πανί έχει στηθεί,
οι προβολείς έχουν αναφθεί
η ανθρώπινη ζωή στη σκηνή
δάκρυα, χαμόγελα, χειραψίες, καθρέπτες και στιλβώσεις
και αλληλουΐα...

Ο οργανοπαίκτης...
ποιός είναι ο οργανοπαίκτης;

Στάση στη σκηνή !
Απεργία ω ηθοποιοί !

Άνθρωπος

Άνθρωπος !
Αασα.....

Άνθρωπος?
Πονώ,,,,,

Άνθρωπος??
Λυγμός....

Άνθρωπος???
Οργή.....

Άνθρωπος????
Παροξυσμός.....

Άνθρωπος?????
Αγωνία.....

Άνθρωπος???
Δέος.....

Χαμένος στο Σύμπαν

Σύμπαν
Χαμένος στο Σύμπαν
Οδύνη βουβή

Παιχνίδι;
Τραγωδία;

Γαλήνη περασμένων στιγμών
Χαμένη ευτυχία;
Νάρκη;

Θύελλα επερχόμενων στιγμών
Είμαι μοναχός;

Πлάνητες

Πлάνητες του σύμπαντος
πλανόμενοι της γης
πλανήτες συγγενείς

Τροχιές Απείρου
Όνειρα Κάλλους
Αρχίσαμε μαζί

Σώματα πλάνης
επιθυμίες περιπλάνησης
χωρίσαμε μαζί

Άναρχες Αρχές
ελεύθεροι δεσμευμένοι
κουραστήκαμε μαζί

Ρίγη ελευθέρωσης
ορμές συγχώνευσης
σιωπούμε μαζί

Εγκαρτέρηση

Γλυκύτητα αναμονής
Θαλπωρή εγκαρτέρησης
Σιωπή

Όθηση Άγνωστου
Παλμός ελευθέρωσης
Ρεύμα Αγάπης
Ευαλωσία

Διατάραξη γνωστού
Θύελλα χάους
Ριπές στο Άγνωστο

Πάθος

Πάθος
Ιερό Πάθος
Πάθος της Θλίψης
το Κέντρο Σου;

Πάθος,
Ανέσπερο Πάθος
Πάθος της Ένωσης
οι Ακτίνες Σου;

Πάθος,
Ανεστιάτο Πάθος
Πάθος του Ενός
η Αντήχησή Σου;

Ιερό Ανέσπερο Πάθος,
η Αντήχησή Σου;

Προχώρα

- Ποιός είμαι; Δεν κατάλαβα τίποτα
- Προχώρα
- Δείξε μου
- Προχώρα
- Δεν υπάρχει τίποτα άλλο ;
- Προχώρα

- Προχωρώ. Δεν ρωτάω

Το Σύμπαν

Θυμός, Οργή, Μίσος
Και είσαι Εσύ
Γαλήνη, Ευγένεια, Αγάπη
και είσαι Εσύ

Τα πάντα Εσύ
Το Σύμπαν Εσύ
Εσύ και τα Πρόσωπά σου
Εσύ και οι Καταστάσεις σου

Εσύ και μόνον Εσύ
Δηλαδή Εγώ

Το Όχημα

Τί όμορφος που είσαι!
Τί αγαλλίαση η θωριά σου!
Καθήμενος
Στο φτωκό οχημά σου
Πώς λαμποκοπεί το Ανάστημά σου!

Φτωκό όχημα σάρκας!

Το Όνειρο

Όνειρο Απείρου
Άπειρο του Ονείρου

Όνειρο Κάλλους
Κάλλος του Ονείρου
Όνειρο Αγάπης
Αγάπη του Ονείρου

Άυπνο Όνειρο
Άυπνε Ονειρεμένε
Άυπνε Ονειρευτή

Τρία σ'Ένα

Το Όνειρο μην κοιμηθείς

Παιχνίδια

Παιχνίδια αστέρων
παιχνίδια άπαιχτα
παιχνίδια μικρών παιδιών

Παιχνίδια κάτεργα
παιχνίδια πολυπαιγμένα
παιχνίδια άχαρα
παιχνίδια μεγάλων

Το παιδί

Σ έναν κόσμο ανουσίας
Σ έναν κόσμο αιχμαλωσίας
Σ έναν κόσμο άκοσμο

Εσένα μικρό παιδί
στον κόσμο το σουπερμάρκετ
περιφέρει
και σου κρατά το χέρι

Εσένα μικρό παιδί
που εύκολα πιστεύεις
ντρέπομαι
κι ας μη σου κρατώ το χέρι

Το Κενό

Ό,τι και να πω
Δεν είναι
Ό,τι και να πεις
Δεν είναι
Ό,τι και να πούμε

Το κενό των λόγων
Το κενό των θεωριών
Το κενό των φιλοσοφιών

Το κατάμεστο κενό

Οι Νικητές

Απόγευμα κοντά στη Μεσογείων
ένα παιδί του νεύει
και του χαμογελά
είναι σαν να τον ξέρει,
κάτι του λέει αδελφικά

"Τι είπες;" τον ρωτά
προσπαθώντας να θυμηθεί
πού να χουνε ξανά συναντηθεί

"Πήραμε τους αγώνες
Πήραμε τους αγώνες.."
του λέει όλο χαρά
μ ανοιχτή αγκαλιά

Κάτι θέλει να πει να συμεριστεί,
μα δε βγαίνει από το στόμα του φωνή
οι ώμοι του μόνο ανεβοκατεβαίνουν
τα νέα αδιάφορα του μένουν

Και συνεχίζει το δρόμο του μοναχός
ξαφνιασμένος πως γίνεται σε μια στιγμή
ο πάγος να λιώσει,
η απόσταση να μηδενιστεί

Δε γυρίζει
μα βλέπει το παιδί απορημένο
στη χαρά του μόνο του να μένει
χωρίς να το περιμένει

Συνεχίζει να βαδίζει
μουδιασμένος και συλλογισμένος

Πώς γίνεται κανείς να νικήσει
αφού κάποιος άλλος θα νικηθεί;

Είμαστε άραγε διαφορετικοί;

Μαμά

Μια νεαρή καρτσάκι κυλά
Είναι μαμά
Φαίνεται από μακριά
Από πίσω τη βλέπει
μα καταλαβαίνει
κάτι ασυνήθιστο να συμβαίνει

Μαμά και παιδί
κατά πόδας ακολουθεί
Το βήμα επιταχύνει
το καρτσάκι μη ξεμακρύνει

Θέλει να δει το παιδί
ένα βλέμμα του να χαρεί
Διστάζει
Είναι μήπως αυτό κλεψιά;

Προσπερνά
Το παιδί δεν κοιτά
Το βήμα επιβραδύνει
να δει τουλάχιστον τη μαμά

Στο κράσπεδο σταματά
Γυρίζει να ρωτήσει τη μαμά
να βοηθήσει το καρτσάκι να τραβήξει

Βλέπει τη μαμά σκυμμένη
παιδί και μαμά
σ ανείπωτη ομορφιά δεμένοι
Με βλέμμα θεϊκό
ανείπωτα ερωτικό

Τώρα μπορεί να προχωρήσει
Ευφραίνεται κι αυτός μαζί
κι ας μην τον κοίταξε το παιδί

Είμαστε άραγε ξεχωριστοί;

Το Βλέμμα

Σε μια χώρα άπειρα μικρή
που εκτείνεται όπου κι αν σταθείς

Σ έναν τόπο γυμνό
που τα λουλούδια εκστασιάζουν

Σ έναν τόπο σιωπηλό
που οι ήχοι ευωδιάζουν

Σ έναν τόπο που επλάσθη
δεν εφτιάχθη

Σ ένα βλέμμα τους
ο χρόνος ενικήθη

Σ ένα βλέμμα τους
το παρελθόν εσβήσθη

Σ ένα βλέμμα τους
ο Παράδεισος εμφανίσθη

Σ ένα βλέμμα τους . . .

Ο χρόνος εκινήθη
η σκέψη εμφανίσθη

Από ένα βλέμμα τους
ο Παράδεισος εκρύφθη

Ένα βλέμμα ανοίγει
του Παραδείσου την Πύλη;

Οι Ρίζες

Πώς φτάσαμε
χωρίς ρίζα να σταθούμε
και να λέμε ότι ζούμε;

Πώς φθάσαμε
τους χυμούς ν απωθούμε
και γι αυτούς να μοχθούμε

Πώς φτάσαμε
χυμούς σε φιάλες να συντηρούμε
και ποτέ να μη ξεδιψούμε;

Πώς φτάσαμε
να μοχθούμε
συνέχεια να μοχθούμε;

Πώς φτάσαμε
να μοχθούμε
να μην αφεθούμε;

Το Γέλιο

Αν κόσμος νικηθεί
Αν ο κόσμος ανυψωθεί

Στο γέλιο σου
Μικρέ μου

Τη μεγαλοσύνη των μεγάλων
Μικρέ μου
Μη ζηλέψεις

Το Ξεφάντωμα των Μηχανών

Οι δρόμοι πλημυρίσαν λαμαρίνα
τα πεζοδρόμια σακούλα
Οι αμνοί σφαγιαστήκαν
Τα δένδρα αλυσσοδεθήκαν
Τα αστέρια κατεβήκαν
λαμπιόνια οδηγός
στο ξεφάντωμα των μηχανών

Κεριά χωρίς φυτίλια
φλόγες χωρίς φωτιά
νυχτοβάτες
της ατέλειωτης νυχτιάς
σέρνουν το χορό
στο ξεφάντωμα των μηχανών

Ο Ταξιδευτής

Ήταν ένας Ταξιδευτής
όμορφος πολύ, πολύ

Ταξίδευε, ταξίδευε
σε θάλασσες και ωκεανούς
ωκεανούς...

Μια μέρα βροχερή
φθάνει σ ένα νησί
και μένει εκεί πολύ, πολύ...

Πέρασαν μήνες.....
Πέρασαν χρόνια....
Πέρασαν αιώνες.....

Ένας στεριανός
κάθεται στην αμμουδιά
με πλάκωμα στην καρδιά

Ένα πουλί
πετά στον ουρανό
πετά, πεταά....

Ο άνεμος σφυρίζει
απαλά, απαλά:

Ταξιδευτή, ταξιδευτηή
δεν είσαι στεριανός
ταξιδευτή, ταξιδευτηηή...

Σπαράζει η καρδιά
Ο στεριανός δεν υπάρχει πια
δεν υπάρχει πια...

Και ο ταξιδευτής
ο Ταξιδευτηής
πού είναι ο ταξιδευτηής;

Τον είδε κανείς, κανείς;
τον Ταξιδευτή
Ποιός μπορεί να τον δει
τον ταξιδευτή ταξιδευτηή;

Μήπως είμαι γω;
Μήπως είσαι συ;

Ο ταξιδευτής Ταξιδευτηής

Ο Περαστικός

Μια μέρα σαν κι αυτή
πήγα σ ένα παρκάκι
Κάθισα σ ένα παγκάκι
Και σε είδα εσένα,
Εσένα περαστικέ

Σε είδα και δεν περνούσες
Κατευθυνόσουν
Από πού, προς τα πού;

Είδα πουλιά να περνούν...
Είδα γατιά να περνούν...

Σε κοίταξα και δεν μιλούσες

Είδα δέντρα να μιλούν
Είδα μικρά παιδιά να μιλούν

Σε είδα και δεν περνούσες
και δεν μιλούσες

Μια μέρα άλλη
ίσως τη μέρα αυτή
δω διαφορετικά

Παίξε

Γυμνοί ήρθαμε
γυμνοί θα φύγουμε
τι έχουμε
να χωρίσουμε;

Ζωής παιχνίδι
κι αν χάσεις;
κι αν κερδίσεις;

Κι αν χάσεις...
κι αν κερδίσεις....

Έλα παίξε

Είμαστε πολλοί
είμαστε πολλά
πολλά ζωής κλαδιά

Τί κρίνεις;
Τί χωρίζεις;

Αν δεν ήμουν εγώ
ποιός εσύ;
Αν δεν ήσουν εσύ
ποιός αυτός;

Να μασταν όλοι φτυστοί;
Να μασταν όλοι χρηστοί;
Κι η Ζωή, η Ζωή;

Άσε με λοιπόν
να είμαι εγώ

Έλα παίξε

Δεν μπορείς, δεν ξέρεις;

Μη δουλεύεις
Έλα παίξε

Δε θωρείς, δε θέλεις;

Υποκλίνομαι
Μεγάλε Παίχτη!